

కలియుగరాజ వంశములు

గ్రంథకర్త అండ్ ప్రకటనకర్త:

కోట వెంకటాచలం

గాంధీనగరం : : విజయవాడ - 2

అద్వైతబోధన, నిర్విచార జీవనం, బ్రహ్మాండసృష్టి విజ్ఞానం,
మానవసృష్టివిజ్ఞానం, కలిశకవిజ్ఞానం, ఆభాసశ్రోత్రవం, ఆంధ్రు
లెవరు? జంబూద్వీపం, ధృవనివాసఖండనం, భారతీయశకములు,
గుప్తరాజులెవరు?, అగ్నివంశపు రాజులు, ఆశోకునికాలము

ఇత్యాది గ్రంథముల గ్రంథకర్త:

వికృతినంపత్నర మార్గశిర మాసము

కలి 5051 (క్రీ. శ. 1950) డిశంబరునెల

సామ్యులన్నియు
గ్రంథకర్త

*

ప్రథమముద్రణ
1000 ప్రతులు

వెల: 1-0-0

కలియుగ రాజవంశములు
అంకితము

భారత దేశాభ్యుదయ కాంక్షగల
సత్పురుషుల కందరకు

కలి 5051 మార్గశిర
శుద్ధ సప్తమి

}

కొట వెంకటాచలం
గ్రంథకర్త

శ్రీ 5051 మార్గశిర
శుద్ధ సప్తమి

విషయ సూచిక

పద్య సం.	విషయము	పుట
1.	బార్హద్రథ వంశము	1
2.	ప్రద్యోతవంశము	"
3.	శిశునాగవంశము	"
4.	నందవంశము	2
5.	మౌర్యవంశము	"
6.	శుంగవంశము	3
7.	కాణ్వవంశము	"
8.	అంధశాతవాహనవంశము	"
9.	గుప్తరాజులు	"
10.	ప్రమరవంశము	6
11.	మహమ్మదీయ, మహారాష్ట్ర, (బిటిషు	"
12.	కలియుగ రాజవంశావళి కాలము	7
	సప్తమి మండలచలనము ననుసరించి	
13.	ప్రసిద్ధ చారిత్రక కాలములు	18
14.	అవతారముల కాలములు	28
15.	షడ్చక్రవర్తులు	"
16.	గతించిన ప్రాచీన ప్రసిద్ధరాజుల కాలములు	24

అ ను బంధము

	పుట
17. అగ్నివంశపు రాజులు	... 25
18. ప్రమరవంశపు రాజులు	... ,,
19. చయహానివంశపు రాజులు	... 17
20. శుక్ల లేక చాళుక్యవంశపు రాజులు	... 28
21. పరిహారవంశపు రాజులు	... ,,
22. వైశ్యవంశపు రాజులు	... 29
23. పల్లవ, శక, కుషాను, హూణరాజులు	... 30
24. డిల్లీ రాజుల వివరములు	... 31

*

శుద్ధపత్రము

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
1	28	భృదికానితు	భృధికానితు
2	4	9 రాజులు	2 రాజులు
4	10	9	2
8	16	ఈ గ్రంథం	భారతీయ శకములనడి గ్రంథం
,,	,,	లోగడ	లోగల
24	19	76	4

[ప్రఖ్యాత చరిత్రవేత్తలగు మహా మహోపాధ్యాయ, కళా ప్రపూర్ణ శ్రీ చిలుకూరి నారాయణారవు పఠితలుగారు యం.పి. పి. హెచ్. డి. యల్. టి., అనంతపురం, గారిచే వ్రాయబడినది.]

ఇంతవరకును భారతదేశ చరిత్ర నిర్మాణము పాశ్చాత్యుల వ్రాతల కనుకరణముగా మాత్రముండి అదియే మన విద్యాలయము లలో విద్యార్థులకు బోధింపబడుచుండుటచేతను, చరిత్రను బోధించు ఉపాధ్యాయులు చరిత్రను గ్రుడ్డిపాఠముగా బోధించుచుండుట చేతను తాము బోధించు విషయములనుగూర్చి తగిన విమర్శలేక గతానుగతిక ముగా చరిత్ర విద్యాబోధ సాగుచుండుటచేతను సత్యమైన దేశచరిత్ర మనకింకను లభింపలేదు. ఇంగ్లీషు డిగ్రీలను సంపాదించిన విద్యార్థికులు తగిన పరిశీలనలేక వ్రాసిన పాఠ్యచరిత్ర గ్రంథములే ఉపాధ్యాయులకాశ్రయములగుచున్నవి. భారతదేశ చరిత్రనుగూర్చిన పరిశోధనలలో విద్యార్థికులైనవారు వ్రాసిన వ్రాతలలో పరస్పరపొందిక కానవచ్చుటలేదు. ఇది యిట్లుండగా చరిత్ర నిర్మాణమునకు వలయు మూలగ్రంథములు, శాసనాదికములుగాక అనాదిగా సంప్రదాయసిద్ధముగా వచ్చుచున్న పురాణములమీద దృష్టిని పాశ్చాత్యులు గర్హించి యుండుటచే వానిపై మన వారికిని ప్రమాణదృష్టి తప్పినది. అయినను ప్రాచీన గ్రంథముల నామూలాగ్రముగా పరిశోధించి అందలి సత్యములకును యితర ధారములకును సమన్వయమును కల్పించి సిద్ధాంతముల నేర్పరుపగల ధీశాలులు ఆంగ్ల విద్యార్థికులు కాని వారు దేశమున లేకపోలేదు. అట్టి వారిలో ఆంధ్రులలో అగ్రస్థానమును వహింపగలవారు బెజవాడ వాస్తవ్యులు బ్రహ్మశ్రీ కోట వెంకటాచలం పఠితలుగారు. వీరితో నాకుమూడేండ్ల నుండియు దగ్గర పరిచయమేగాక స్నేహముకూడ నేర్పడినది. భారతీయ విజ్ఞానము, భారతీయులచరిత్ర, భారతీయుల సాంప్రదాయములను గురించిన సత్యములను లోకమున కెరుకచేయు వీరు చేయుచున్న కృషి అపారము, అగాధమునైనది. పౌరాణిక విజ్ఞానమునంతటిని అవలోధనముచేసి మనకు పాఠకులకు సులభముగా అవగాహన మగునట్లు శ్రీ వెంకటాచలంగారు వ్రాసిన కలిశక విజ్ఞానము మూడుభాగములు, ఆంధ్రులెవరు? ఆర్యుల ధృవనివాసఖండనము, మానవసృష్టి విజ్ఞానము మొదలయిన గ్రంథములను చదివి ఆనందించగల భాగ్యము నాకు లభించినది.

శ్రీవేంకటాచలంగారు పర్గిటరు వ్రాసిన “The dynasties of the kali Age” అను గ్రంథములో తెలియక చేసిన పొరబాట్లనేకములను సవరించి పర్గిటరు తానాధారపడిన ఆ పురాణములనుండియే సరియైన భాగముల నుద్ధరించి చక్కగావ్యాఖ్యానించి పర్గిటరుచేసిన ప్రమాదభూయిష్టములైన నిర్ణయములను సవరించి సత్యమును ప్రకటింపగలిగిరి. కలిశక విజ్ఞానమును సమస్తాంధ్రులును పఠించి తీరవలయునని నా అభిప్రాయము. అట్లే మనము నివసించు జంబూద్వీప విభాగ నిర్ణయంలో శ్రీవారు చేసిన నిర్ణయము సర్వధా శ్లాఘ్యముగా నున్నది. ఆంధ్రులెవరు? అను వ్యాసము యింతకు పూర్వము చరిత్రకారులందరును త్రొక్కిన త్రోవను ద్రొక్కక కొత్త దృక్పథమును వెల్లడించుచున్నది. ఆంధ్రుల నిజస్వరూప మిట్టిదని శ్రీ వేంకటాచలంగారి గ్రంథమున నిరూపించిరి. ధృవనివాస ఖండనమును గ్రంథము శ్రీ తిలక్ గారు రచించిన “The Arctic Home” అను ఇంగ్లీషు గ్రంథములోని విషయమునకు సప్రమాణమైన విమర్శనమై యున్నది. శ్రీ తిలక్ గారి గ్రంథములోని పాండిత్య విలంబనమునకు వేదవిజ్ఞానపు లోతు తెలియని హాణపండితులు ముగ్ధులై జేజేలు పెట్టుచుండ అది కాదని అనేక ప్రమాణములతో నిరూపింప సాహసించి నిలిచిన ధీమణివరకును శ్రీ వేంకటాచలంగారిొక్కరే. “భారతీయశకము” లనెడి యీ గ్రంథము చరిత్ర నిర్మాణమున కత్యంతోపయుక్తమైనది. వివిధ శకకాలములలో యిదివరకుండిన పొరబాట్లను చూపుచూ సరియైన కాలనిర్ణయములు సప్రమాణముగా యిండు నిరూపింపబడినవి. లోకములో ప్రబలముగ వ్యాపించిన అసత్య సిద్ధాంతముల నరికట్టి సత్యచరిత్ర నిరూపణమునకు కంకణము కట్టిన శ్రీ వేంకటాచలంగారి పాండిత్య గౌరవ మసాధారణమైనదని చెప్పట కెట్టి సందేహమునులేదు. ఈ ధోరణిలో శ్రీవారు వ్రాసిన గ్రంథము లన్నియో గలవు. అవన్నియు నచిరకాలములో బ్రకటితములై ఆంధ్రులలో చరిత్ర విజ్ఞానవ్యాప్తికి తోడ్పడగలవని విశ్వసించుచున్నాను.

ఇట్లు,

అనంతపురము,
14-10-1950.

చిలుకూరి నారాయణరావు వ్రాలు

మహామహాపాఠ్యాఠి, కళాప్రపూర్ణ,

M. A. P. H. D. L. T.

WRITTEN BY :

M. R. Ry. R. SUBBA RAO PANTULU GARU,
M. A., L. T., M. E. S. (Retd.)

Hon. General Secretary,
Andhra Historical Research Society, Rajahmundry;
Author, History of Kalinga etc.,
Government Nominee, Madras Regional Indian Historical Records
Commission; Head of the Department of History and
Economics, Govt. Arts College, Rajamundry. (Retd.)

Manavasrishti Vijnanam or The Genesis of the Human Race by Sri Kota Venkatachalam Garu of Gandhinagar, Vijayawada, is a work much-needed at the present moment when Research all-round is advocated by one and all in our New Free India, wherein Western ideas and theories propagated for over one and half centuries must yield place to our traditional lore based rightly on our most ancient and classical literature which has got to be read fully and interpreted correctly for the benefit of the world. The author has also written many more useful works on Arya Vijnanam.

Before writing about the abode of the Aryans and connected problems, he has done rightly in interpreting the several theories regarding God, His will or Maya or Prakriti and the body which is determined by Prakritior Nature. The union of purusha and prakriti and the process of creation and its age have been described in detail and the theory of Evolution based on our Shastras has been compared with certain theories put forward by Western scholars. The author has done very well in examining the writings of certain foreign writers and rejecting what is not supported by our Vedas and Shastras and other works accepting those in consonance with them. The statistics supplied are a welcome feature. The maps have enhanced the value of the work and brought home to our minds the correct position. The evidence of Geology noted by the learned author has received unexpected support from recent discoveries made and reported. For instance, Dr. B. N. Chopra, lately Offg. Director of Zoological Survey of India discovered recently a living fossil in a well at Banares and opines that its ancestors flourished in the Mesozoic period of Earth's history over a hundred million years ago and its representatives are found now in Australia, New Zealand, Tasmania, South

Africa etc., and its discovery in India proves the existence of Gondwana Land, when these countries along with South America and South Asia formed one big Southern land mass. Dr. Kennette E. Caster of Cincinnati University found fossils in rocks in South America of the Paleozoic Age states that and the opinions of scientists that they are only 250 millions of years old are to be revised as they are thought to have-existed more than 100 million years earlier; i.e., they must be more than 350 million years old. Based on the studies pursued by the Geologists, Aryavarttha, according to the author, was the most ancient part of the Globe and it was inhabited at the end of the Azoic Age (i.e.) 195, 58, 85, 048 years ago. The Panchanga, based on Surya - Sidhanta, Vishnu Purana, Mahabharata, Manusmirti and Vedas must be fully and implicitly believed. The Maha Sankalpa and Nitya Sankalpa are devised to preserve our Age but we ere neglecting them. Like the Veda which has come down to us from mouth to mouth, the Sankalpa has also enabled us to know the Age of Creation.

In Part II of the work, the Author has described in detail the Genesis of the Aryans and it behoves every one to read it carefully. "Aryavarttha is the place of the first Creation and the Aryan is the first man Created". The origin of Vedas and Shastras was in Brahmarvarta. The account of Brahmarshi-desa, Madhyadesa, Aryavarttha, Yajneeyadesa or Bharata Varsha, Sapta - Sindhu and other regions is correctly given. The views of Western writers on the subjects are carefully examined. For instance, the purity of Aryan Race, the necessity for caste system, the relations between the Aryans and the Dasyus, the Ancient Geography given in the Puranas and other problems which or of great practical value to us now are all examined in the light of what Western scholars wrote on the same - and are very authoritative. Conclusions which are thought - provoking but just and true are given by this learned author who has devoted a large part of his life for classical studies, wide travels and scholarly discoveries. His books must find a place in every Library, School and College. They are well written in an easy and reasoning style and their price is amazingly small. The statistics and maps have enhanced its value and the printing and get-up are excellent. We heartily congratulate the Author.

(Sd.) R. SUBBA RAO.

ఆర్షవిద్యాభూషణ, ఉపన్యాసకేసరి,

శ్రీ జటా వల్లభుల పురుషోత్తము, ఎం. ఏ. ఎస్. సి.

[అక్టోబర్ ౧౯౪౬, ఆర్. ఆర్. సి. వి. ఆర్. కాలేజి విజయవాడ] గారిచే

[వ్రాయబడినది

సుమారు 195 కొట్ల సంవత్సరముల కాలములో విస్తరించుచున్న భారతదేశచరిత్రమును 4000 సంవత్సరములలో నిముడ్చుటకు పాశ్చాత్య పండితులు ప్రయత్నించుటచే కలిగినయనర్థము వర్ణనాతీతము. దానివలన మనవేదములు నిన్ను మొన్నటివైనవి, రామాయణ భారతాదులు కల్పిత గ్రంథములైనవి; పురాణములు కట్టుకథలైనవి; హెచ్. జి. వెల్సువంటి విద్వాంసుడుకూడ క్రీ. పూ॥ 6 వ శతాబ్దివాడైన బుద్ధుతోనే భారతదేశ నాగరకత ప్రారంభమాయెనని వ్రాయుట తటస్థించినది. అలెగ్జాండరు దండయాత్రతోనే భారతదేశమునకు యవనసంబంధము కల్గినదనియు, రామాయణ భారతాదులలో యవనులను గూర్చిన ప్రసంగము లన్నియు క్రీ. పూ॥ మూడవశతాబ్దికి తరువాతనే లిఖింపబడినవనియు విశ్వసింపబడజొచ్చెను; అశోకుడు యవనాది రాజులను తన శాసనములలో పేర్కొనుటచే నాతనికాలము అలెగ్జాండరునకు తరువాతి దనునది దృఢసిద్ధాంతమువలెనే స్థాపింపబడినది; ఆతని తాతయగు చంద్రగుప్త మౌర్యుడే అలెగ్జాండరును కలసికొన్న శాండ్రకోటన్ అని నిశ్చయింపబడినది.

ఈయవసిద్ధాంతముల నన్నిటిని ఖండించుచు యధార్థమైన భారతదేశచరిత్రను నిరూపించుచు శ్రీ కోట వెంకటాచలమంగారు ఇది వఱకు 12 గ్రంథములను లిఖించియున్నారు. ఇది 13 వ గ్రంథము. ఇందు అశోకచక్రవర్తి కాలము క్రీస్తుకు పూర్వము 1472-1436 అని నిర్ణయింపబడినది. ఇదికూడ వీరి యితరగ్రంథములవలెనే బహు ప్రమాణ విలసిత్తమై నిరుత్తరములగు యుక్తులతో గూలంకష విమర్శపాటవ విరాజితమై చారిత్రకగ్రంథములలో సగ్రహణీయ నలంకరించుచున్నది. ఈ గ్రంథము తెలుగుభాషలోనే యున్నను యావద్భారతీయులేకాక ప్రపంచములోని చరిత్రశ్రద్ధాళువు లెల్లరు గమనింపదగిన యంశములతో నిండియున్నది. భారతచరిత్రలో అశోకున కట్టిపాముఖ్యము కలదు. అలెగ్జాండరును కలసికొన్న చంద్రగుప్తుడు గుప్తవంశస్థుడనియు, మౌర్య

చంద్రగుప్తుడు క్రీ. పూ॥ 1500 సంవత్సరముల క్రిందటివాడనియు శ్రీ వెంకటాచలముగారిదివఱకే కొన్ని గ్రంథములలో నిర్ణయించి యుండుటచే అశోకునికాలము క్రీ. పూ॥ మూడవశతాబ్ద మనువాదము నకుగల పునాదిని వారిదివఱకే పెరికివైచినారని చెప్పవలయును. గ్రీకుల శాండ్రకోటస్ చంద్రగుప్త మౌర్యుడు కాడని యితర చారిత్రకులకూడ కొందరు వ్రాసియున్నారు. దానిని వీరు ధృవపఱచినారు.

అశోకుని శాసనములలో నాతని సమకాలికులుగా పేర్కొనబడిన రాజులు కొందరు క్రీ. పూ॥ 3 వ శతాబ్దిలో సిరియా, ఈజిప్టు, మాసిస్ నియా, సిరిసి, ఎఫీరసు దేశములను పాలించిన వారేయగుటచే అశోకుని కాలము కూడ క్రీ. పూ॥ 3 వ శతాబ్దమేయని పాశ్చాత్య చారిత్రకులు వ్రాసినారు కాని వారు తమవాదమున కనుకూలముగా పేర్ల నెట్లు మార్పుకొనవలసివచ్చినదో యనునది ముఖ్యవిషయము. అంటియోఛస్ అను పేరే శాసనములో అంటియోకో అని యున్నదనియు, టాల మియే తురమయగా చెప్పబడినాడని, అంటిగోనసే అంటికిసె ఆయె ననియు, “మగాస్” మగయాయెననియు వీరి వాదము. ఇంతకును శాసనములో నున్నట్లు చరిత్రకులచే చెప్పబడినపేర్లు కొన్ని యారీతిగా లేనే లేవని శ్రీ వెంకటాచలముగారు నిరూపించుచున్నారు. ఏదోవిధముగా అశోకుని క్రీ. పూ॥ మూడవ శతాబ్దిలో ఇరికించుటకై పాశ్చాత్య చారిత్రకులీ పట్టుపడినారని వీరు చెప్పదానిలో సత్యమున్నట్లు నిష్పాక్షిక పాఠకులకు తోచగలదు. ఈ భావము పాశ్చాత్య చరిత్రకులకే కొందరు గల్గినదనునది గమనింపదగిన విషయము. ఈ చరిత్ర నిర్దిష్టపబడు చుండిన కాలములోనే కొందరి భావమును కన్నపఱచినారు. Journal of the Asiatic Society of Calcutta అను ప్రఖ్యాత పత్రికలో నీ యభిప్రాయము వెల్లడింపబడినది.

అశోకుని కాలమునాటికి గ్రీసుదేశపు జాడలే లేకుండెనని శ్రీ వెంకటాచలముగారి యభిప్రాయము. క్రీ. పూ. 800 ప్రాంతముననే గ్రీసు చరిత్ర ప్రారంభమాయెనని గ్రీకులే చెప్పకొనియుండగా క్రీ. పూ. 15వ శతాబ్దినాటి అశోకునికాలములో నీ దేశ ప్రసక్తి కవకాశములేదని వేరుగ చెప్పనక్కఱలేదు. అట్లయినచో అశోకుడు యవనాది దేశములను కేంద్రముగా యెట్లు పోగగనను ప్రశ్న రావచ్చును. దీనికి శ్రీ వెంకటా

చలముగారిచ్చిన సమాధానము చారిత్రకాలకు క్రొత్త వెలుగును చూపునదిగా నున్నది. యవన రాష్ట్రము, హూణ రాష్ట్రము మున్నగునవి భారతదేశములోనే యున్నవని వారి సిద్ధాంతము. వారు దానిని సమర్థించుచు చూపిన ప్రమాణముల నెవ్వరును తాదనజాలరు. పటముచే గుండ వారాయా దేశములను నిరూపించియున్నారు. గ్రీసుకు యవనదేశమను పేరు వచ్చుటకును, యూరపులో కొంత భాగమునకు హూణ దేశమను పేరు వచ్చుటకును, చీనాదేశమునకా పేరు గలుగుటకునుగల కారణములను వారు చూపియున్నారు. భారతదేశములోని యవన, హూణ, చీనాది నామములు గల క్షత్రియ శాఖలు ఇక్కడ నుండగానే ఏ రీతిగా ధర్మభ్రష్టులైపోయినదియు వారు పౌరాణిక చారిత్రకాంశముల మూలమున నిరూపించిరి. వీరితర దేశములకు పోయి పూర్తిగా వర్ణాశ్రమ ధర్మభ్రష్టులైపోయినట్లు గ్రంథకర్తలు చేసిన నిర్ణయము మనుస్మృతిలోని

“శనకైస్తు క్రియాలోపాదిమాః క్షత్రియ జాతయః

వృషలత్వం గతాలోకే బ్రాహ్మణాదర్యనేనచ”

అను వచనముచే బలపఱుపబడుచున్నది. స్మృతి పురాణ యుక్తులచే వీరు గావించిన నిర్ణయమునే సుమారు 80 సంవత్సరముల క్రింద పోకాక్ అను ఆంగ్లేయుడు ఇతరాధారములచే గావించియున్నాడు. అతడు “India in Grece” అను లోకోత్తర గ్రంథములో భారతీయు లెప్పుడెప్పుడు వలసపోయి ఈజిప్టు, గ్రీసు, బేబిలన్ మున్నగు ప్రదేశములను విజ్ఞాన సందీపితములను గావించినాలో విచారించి యాయాదేశముల నాగరికతలు భారతదేశమునుండియే వెల్లివవని నిరూపించినాడు. నాటికి నేడు ధైర్యముగా, పాటవముతో నీ విషయమును సప్రమాణముగా, విఫలముగా చర్చించినవారు శ్రీ వెంకటాచలముగారు మాత్రమే. భారతీయ యవన క్షత్రియులు వలసపోయి యాక్రమించుకొనుటచే గ్రీసుకు యవనదేశమను పేరు వచ్చెననియు, అట్లే చీనా, హూణాది దేశములకా పేరులు వచ్చెననియు వీరు నిరూపణము చేసియున్నారు. అదిలో యవనులు అను క్షత్రియ శాఖ యొక్క భారతదేశములోనే యుండెనను ఈ యొక్క సంగతిని మనము గుర్తింపనిచో రామాయణ భారత పురాణములలోని కథలు కొన్ని మనకు సమస్మయమే కావు

ఇచ్చట నొక సంగతిని పేర్కొనవలసి యున్నది. భారతదేశము నుండి యవనులు గ్రీసుకు వెడలినప్పటికి యూరపు దేశములోని ప్రజలు మిక్కిలి యనాగరక స్థితిలో నుండిరి వారును పిమ్మట గ్రీసులో తండ్రి ప తండలుగా చేరిరి. వారియనాగరక స్థితిని పాశ్చాత్య చారిత్రకులే యంగీకరించిరి. వారాశ్చర్యపడిన దేమన : హోమర్ వ్రాసిన ఇలియడ్ అను గ్రంథములో పట్టణ నిర్మాణము, శిల్ప చాతుర్యము మున్నగు నాగరకాంశముల నున్న తస్థాయిలో నున్నవానిని ఇలియడ్ ప్రతిబింబింప చేయుచున్నది. ఇది యెట్లు సంభవించినదను ప్రశ్న చారిత్రకులకు కొంద రకు కల్గినది. ఇట్లు కల్గినవారిలో సుప్రసిద్ధ చరిత్రకారుడు “అనేటాస్” యను పండితుడొకడు. ఆ సందేహమును శ్రీ వెంకటాచలముగారిప్పుడు తీర్చినారు. యూరపులో నెక్కడనులేని నాగరకతా విశేషమును గల్గిన ఆ యవనులే భారతదేశము నుండి వెడలినవారని వీరు నిరూపించినారు. రామాయణము చదివినవారికి “ఇలియడ్”లోని నాగరకత అంత యాశ్చర్యముగ తోపదు. అట్టి రామాయణ నాగరకత గల భారతీయులే గ్రీసులో నా విధమైన సంస్కృతిని కొంతకాలము నిలబెట్టుకొని ఇలియడ్ గ్రంథములో చిత్రించుకొనినారు. ఇట్లు పాశ్చాత్య చారిత్రకులకు గల్గిన పెద్ద సందేహమును మన గ్రంథకర్త విడగొట్టినారు.

ఈ రీతిగా శ్రీ వెంకటాచలముగారి యీ గ్రంథమును, ఇతర గ్రంథములును భారతదేశ చరిత్రకు నూతనసంస్కారము గావించునవిగా నున్నవి. కొత్తదారిని త్రొక్కినారను కారణముచే వీరి గ్రంథములను శంకింపవలసిన యావశ్యకతయులేదు. యవనాది దేశములకు భారత దేశమునుండి ప్రజలు వలసవెళ్ళుటచేతనే యచట మానవా వాసము సంభవించెననియు, అదివఱకక్కడ మానవులే లేరనియు ప్రసిద్ధ చారిత్రకులే కొందరు వ్రాసియున్నారు. శ్రీ వెంకటాచలముగారు భారతదేశ ములోనే మానవసృష్టి ప్రారంభమాయెనని వేదశాస్త్ర పురాణ ప్రమాణములచే నిరూపించి యున్నారు. కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయ ములో ప్రొఫెసరుగా నుండిన శ్రీ అవినాశ చంద్రదాసుగారు భూగర్భ శాస్త్రమును (Geology) బట్టియు, ఇత రాధునిక శాస్త్రములను బట్టియు ఆదిమానవసృష్టి భరతఖండములోనే యాయెనని తమ Rig vedic India అను గ్రంథమున నిరూపించియున్నారు. ఈసిద్ధాంత

తమును వినినంతనే త్రుళ్లివడువారును ఇది భారతీయులదేశ దురభి
మానమును సూచించుననియు పలుకువాగును కొందరుకలరు. ఆదిమానన
సృష్టి ఆర్కిటిక్ ప్రాంతమున జరిగెననుటలో వీరికి త్రుళ్లుపాటురాదు.
“కావచ్చును ఎక్కడనో యొకచోట ఆదిసృష్టి జరుగవలయునుకదా!”
అని వారు సమన్వయించు కొందురు. అట్లే మధ్యఆసియాలో ఆదిమాన
వుడు సృజింపబడినాడన్నను వీరికి వెగటుగా కన్పట్టదు ఎక్కడను పుట్ట
నిచో మానవుడెట్లు భూలోకములోనికి వచ్చును? అని వీరు సరిపెట్టు
కొందురు. కాని వీరిత్రుళ్లుపాటులు, వెగటులు భారతదేశము పేరెత్తి
నప్పుడే ప్రారంభమగును. నిజదేశము, స్వదేశీయ విజ్ఞానము వెగటుగ
తోచు నీ వివరీత పరిస్థితి 150 సంవత్సరముల బ్రిటిష్ పరిపాలన దుష్ఫలి
తములలో నొకటి.

ఈ మానసిక వికార మున్నంతకాలము మనకు శ్రీవెంకటాచలము
గారి గ్రంథములవంటి సత్యవదర్శక గ్రంథములలోని ప్రాశస్త్యమును
గుర్తించు శక్తికలుగదు. ఆవికారము తొలగుటకీర్తి గ్రంథముల వ్రతనము
కారణముకూడ కాగలదు. జీవితమంతయు పాశ్చాత్య తదనుసారి
చారిత్రకుల మార్గములలో గడపినచరిత్ర పరిశోధకులు కొందరింతవఱకు
శ్రీవెంకటాచలముగారు వ్రచురించిన గ్రంథములనుజూచి “ఇందలి విషయ
ములు కొట్టివేయదగినవికావు. భారతదేశ చరిత్రాస్వేషణములోనివి
సూతసశకము ప్రారంభింప చేయుచున్నవి” అని మెచ్చుకొనినారన్నచో
వీరి గ్రంథములే యేనాటికైనను భారతదేశ యథార్థచరిత్ర బోధకము
లుగా గుర్తింపబడగలవని యాశించుట కవకాశము కల్గుచున్నది.
శ్రీ రాళ్ళబండి వెంకటసుబ్బారావు పఠులుగారు. డాక్టర్ చిలుకూరి
నారాయణరావు పఠులుగారు, డాక్టర్ పట్టాభి సీతారామయ్య
పఠులుగారు మున్నగువాగు వీరిగ్రంథములనుజూచి ముగ్ధులైనారు.
81) సంవత్సరములనుండి చరిత్రపరిశోధకు శ్రీమార్గములో క్రమాభివృద్ధి
నొందుచు వచ్చుచున్నారో ఆ మార్గములోనే శ్రీ వెంకటాచలముగారు
నాలుగడుగులు ముందునకు పోయినారనునది గమనింపదగిన విషయము.

ఏనాడో సర్విలియంజోన్స్ పెట్టినభిక్షనే నేటికినివ్వుకొని తృప్తి
పడువారు కొందరుకలరు. ఆయన 170 సంవత్సరములక్రింద వేదములకు
నిర్ణయించిన కాలమునే నమ్ముచు, దాని హద్దులలోనే భారతదేశ

చరిత్రనంతను ఇముడ్చుకొను దృష్టిగలవారు చరిత్రాన్వేషక పవిత్ర నామమున కర్హులుకారు. ఆ చారిత్రక సిద్ధాంతము లెంతదుర్బలములో ఇటీవల ప్రబలముగా ప్రదర్శింపబడియే యున్నవి. వేదములు శ్రీ॥ పూ॥ 2000 ప్రాంతమున పుట్టినవను సిద్ధాంతమెంత దుర్బలమైనదన : లోక మాన్య శ్రీ తిలక్ దానినొక శ్రోపుశ్రోయగా నది 2500 సంవత్సరములు వెనుకకుపోయి పడినది. ప్రొఫెసర్ జాకొబీ మున్నగు పాశ్చాత్య పండితులుకూడ తిలకుగారి మతమునే గల్గియుండిరి. శ్రీ అవివాళ చంద్ర దాసుగారింకను దానినెట్టగా 15 వేల సంవత్సరములు ఇంకను వెనుకకు పరుగెత్తిన దీ దుర్బలసిద్ధాంతము. ఇటీవల లక్ష్మీయూనివర్సిటీలో నొక ప్రొఫెసర్ ఇంకను శ్రోయగా నిది 80 వేల సంవత్సరము లింకను వెనుకకు పోయినది. ఇంత దుర్బల చారిత్రక సిద్ధాంతమును నమ్ముకొని విజ్ఞానఖనులైన మన వేదశాస్త్ర పురాణాది గ్రంథములను నిరసించుట యనునది మనము చేసినమహాదోషము. శ్రీ వెంకటాచలముగారి పైనితెలిపిన చారిత్రక సిద్ధాంతముల నింకను పరీక్షించి వీని యప్రా మాణికతను నిరూపించి వేదశాస్త్రపురాణ ఇతిహాసిక సత్యత్వమును ప్రబల ప్రమాణములతో నిరూపించి 195 కొట్ల సంవత్సరముల భారతదేశ చరిత్రను పునర్నిర్మించు మహోద్యమమును పూని తమ జన్మను సార్థకము చేసికొనుచు మనలో నూతన చైతన్యమును గల్గించుచు, మన పర ప్రత్యయనేయ బుద్ధి స్థానమున ఆత్మనిశ్వాసమును, అంధాను కరణస్థాన మున అన్వేషణశక్తిని, నా స్తిక్య స్థానమున ఆ స్తిక్యమును నెలకొల్పుచు మనకు స్వరాజ్యము వచ్చిన 1947 వ సంవత్సరంలోనే వైజ్ఞానిక స్వరాజ్య సోపాన పరంపరనడగిన యీ గ్రంథ పరంపరను ప్రచురించుటకు ప్రారంభించి యీ వార్ధకమున రాత్రిందివము కృషిచేయుచు భారత వైజ్ఞానిక జాతీయతా పునర్నిర్మాణమునకు ప్రథమ శిల్పి యనదగి యలరారు చున్నారు. వీరి యీ కృత గ్రంథము కూడ నితర గ్రంథములవలెనే యార్ష విజ్ఞానాభిలాషుల కాశ్వాసపేతువై, సత్యాన్వేషకులకు కరదీపి కయై విలసిల్ల గలదనుటలో సంశయలేశము లేదు.

ఇట్లు,

జటావల్లభుల పురుషోత్తమం.

ఆ ర్య వ జ్ఞాన గ్రంథ మాల

ఆంధ్ర మహాజనులకు విజ్ఞప్తి

అ బ్ధ లా రా !

“ఆర్యవిజ్ఞానము” అను గ్రంథమున ప్రథమ భాగముగా 1800 పుటలకు పైగాగల ఎనిమిది భాగములు మాత్రము 1^{కి} పుస్తకములుగ యిప్పటికి ముద్రణము చేయింపగలిగితిమి. పాశ్చాత్య పండితులచే వ్రాయబడిన మనదేశచరిత్ర అనేక పొరపాటభిప్రాయములతో నిండి యుండిన యసత్య చరిత్రలని స్పష్టముగా రుజువుచేయబడినది. భారతీయ వాఙ్మయమునుండి యదార్థ విషయముల సేకరించి యుక్తియుక్తముగను సుప్రమాణముగను, వ్రాయబడిన అత్యుత్తమ గ్రంథములు.

దేశములో ప్రముఖులును, వార్తాపత్రికలును, మా ఆర్యవిజ్ఞాన గ్రంథములమీద చక్కని సమీక్షలు చేయుచుండిరి. గ్రంథములను చదివినవారలు తమ హర్షామోదములను దెలుపుచుండిరి. ఇప్పటికి తొమ్మిదివేల రూప్యములకు పైగా ఖర్చుచేయబడినది. గ్రంథములమీద పెట్టబడినసొమ్ము వెంటనే తిరిగి యొకేమొత్తమున వచ్చునది కాదను సంగతందరెంగినదే. ఇంకను ఎనిమిదివేల రూప్యములుండినగాని మిగత గ్రంథము లచ్చుకానేరవు. విజ్ఞాన తృష్ణగల ద్రవ్యవంతులు విరివిగా విరాళములిచ్చి పోషించినగాని మిగత భాగములు ముద్రింపబడజాలవు.

ఇరువది సం॥ కంటే నెక్కువకాలము అనేక గ్రంథ పరిశోధన జేయబడి ప్రాచీనవిజ్ఞానమును ఆధునిక ప్రకృతిశాస్త్రముల దృష్ట్యా సమన్వయించి యీతరమువారికిని, రాజోపువారికిని ప్రాచీనార్య విజ్ఞానము కరతలామలక మగునట్లు చేయుటయే యీ గ్రంథమాలలోని విశేషము. కాబట్టి భారతీయులందరు మా యుద్యమమునకు సోడ్పడి ఆర్యవిజ్ఞాన ద్వితీయభాగముద్రణమును పూర్తిచేయించ ప్రార్థన. ఇప్పటికి ముద్రణము పూర్తిచేయబడిన పదమూడు గ్రంథములుగల శెట్టు 1^{కి} రు 27-0-0 లు కిమ్మతు అయినది. లోగడ పోషకులుగా జేరి రు 25-0-0 యిచ్చిన వారికా రు 27-0-0 లు శెట్టుంతయు యియ్యబడినందున వారి పోషకచందా తీరిపోయినది. ద్వితీయభాగముకుకూడ చందాదారులుగా చేరి తిరిగి రు 25-0-0 లు పంప్రప్రార్థన.

రెండవ భాగముకు సహాయము

- (1) మహారాజ పోషకులు రు 100-0-0 (2) రాజపోషకులు రు 50-0-0
(3) పోషకులు రు 25-0-0 లు

లోగడ ప్రథమభాగ ప్రచురణములో చేరి యుండినవారు తిరిగి రు 25-0-0 లు పంపిన రాజపోషకవర్గములో చేర్చబడి రాబోవు రెండవ భాగ గ్రంథములన్నియు పంపబడును. రెండవభాగముకు మాత్రమే చేరి రు 25-0-0 లు పంపినవారు పోషకవర్గములో చేర్చబడి రెండవభాగ గ్రంథములు మాత్రం పంపబడును. ప్రథమభాగముశెట్టు వలయువారు రు 25-0-0 లు పంపిన గ్రంథములు బడయగలరు. ప్రథమభాగ గ్రంథములశెట్లు కొనెడివారు రెండవభాగము ముద్రించుటకు సహాయపడిన వారగుదురని మనవి. ప్రథమభాగం చందా బాకీయున్నవారు వెంటనే పంప ప్రార్థన.

తయారైన గ్రంథములు.

౧. బ్రహ్మాండ సృష్టివిజ్ఞానం	రు 8-0-0
౨. మానవ సృష్టివిజ్ఞానము (ఇం)	, 1-8-0
౩. కలిక విజ్ఞానం (ప్ర భా.)	, 1-8-0
౪. ,, (ద్వి భా.)	} 2-4-0
(కలిరాజ వంశావళి)	
౫. ,, (తృ భా.)	} 4-8-0
(కలిరాజ వంశావళి కేవలం)	
౬. ఆంధ్రులు ఎవరు ?	0-8-0
౭. ఆభాస శ్రీ స్తవము	1-8-0
౮. జంబూ ద్వీపము	0-8-0
౯. ధృవనివాస ఖండనం	8-8-0
౧౦. భారతీయశాస్త్రములు	2-8-0
౧౧. గుప్తరాజు లెవరు ?	1-8-0
౧౨. అగ్ని వంశపురాణము	} 2-0-0
(నియోగ బాహ్యజప్తపులు)	
౧౩. అశోకుని కాలము	} 2-8-0
(నాటి యోనరాజులు)	
	27-0-0

అచ్చులోనున్నవి.

౧. ఆర్యావర్త ప్రాచీనత	విజ్ఞానము
౨. ఆర్యుల ప్రపంచ వ్యాప్తి	
[౨ సంపుటములు]	
౩. ఆర్యుల మతము	
౪. ఆర్యుల సర్వతోముఖ	
	విజ్ఞానము
౫. అద్వైతబోధిని	
౬. నిర్విచార జీవనము	
౭. మానవ సృష్టివిజ్ఞానము	
(తెలుగు)	
౮. కలియుగ రాజవంశములు	

వలయుచున్నదిగువ చిరునామాకు వెంటనే వాయుడు :—

విజయవాడ, { కోట వెంకటాచలంగారు,
15-12-1950. } గాంధీనగరం, విజయవాడ - 2

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

కలియుగరాజవంశములు

మగధసామ్రాజ్యమున రాజ్యము చేసిన రాజవంశముల చరిత్ర భారతి యుద్ధానంతమునుండి అనగా కలి పూర్వము 36 నుండి (క్రీ॥ పూ॥ 318) పురాణముల్లు వర్ణించియున్నవి. భారతయుద్ధకాలమును, కలిశక ప్రారంభమును లోగడ గ్రంథమున స్థిరపరచియుంటిమి. భారతయుద్ధమునకు పిమ్మట పరిపాలించిన వంశములు; వాని కాలములు

కలి పూర్వం 36 సం॥ (క్రీ॥ పూ॥ 318 సం॥) నుండి

కలి పూర్వం 970 సం॥ (క్రీ॥ పూ॥ 182 సం॥) వరకు

బృహద్రథ వంశము :

(1) శ్లో॥ “ద్వావిశతి సృశాస్యేతే భవితాహో బృహద్రథాః ।

పూర్ణం వర్ష సహస్రం నైతేహంరాజ్యం భవిష్యతి॥”

(వాయు; మత్స్యపురాణములు)

అని బృహద్రథునివంశము వారలు 22 మంది రాజులు వేయి సం॥మును రాజ్యము చేయుదురు. అని పురాణమందున్నది. విడిగా ప్రత్యేక రాజుల కాలములను కలుపగా వచ్చిన మొత్తం 1006.

(2) ప్రద్యోతనాశము 5 గురు - 188 సం॥

(కలిశకం 973 - 1108 ; క్రీ॥ పూ॥ 2182-1994)

“పంచప్రద్యోతనాశమే,”

“అష్టాశ్విని తతః శతం భోక్తృన్ది పృథివీం సృశాః”. (విష్ణు. 12 - 2.)

అని ఈ అయిదుగు ప్రద్యోతులు 188 సం॥లు రాజ్యముచేయుదురు

(3) శిశునాగవంశం - 10 మంది రాజులు - 352 సం॥

(కలిశకం 1108 - 1468 ; క్రీ॥ పూ॥ 1994 - 1634)

“ఇష్టేతేభవితాహోవై శిశునాగా సృశాదశ ।

శతాన్ప్రీణి వర్షాణి ద్వివప్య భ్యదికానితు॥”

(వాయు, 99 అధ్యాయ, 321 శ్లో॥)

తా|| శిశునాగులు 10 మంది 362 సం॥రములు పాలింతురు.

ఇందులో తెల్లకు రెండు తక్కువ వచ్చినందున 360 సంవత్సరము లయినది.

(4) నందవంశము - 9 రాజులు నూరు సంవత్సరములు

(కలిశకం 1468 - 1568 ; క్రీ॥ పూ॥ 1684 - 1544)

“మహాపద్మః తత్పుత్రాశ్చ |

ఏకం వర్ష శతం అవనివతయౌ భవిష్యంతి॥”

తా|| మహాపద్మనంద ఆతని కుమాళ్లు వక వంద సం॥రములు రాజులుగా నుందురు.

(5) మౌర్యవంశం 12 మంది రాజులు 316 సం॥రములు

(కలిశకం 1568 - 1881 ; క్రీ॥ పూ॥ 1584 - 128)

“ద్వాదశై తేమౌర్యాః చంద్రగుప్తాదయోమహీం ||

శతానిత్రీణి భోక్త్యన్తి దశావత్సరమాః కతా॥”

(కలియుగరాజ వృత్తాంత 3 భాగ. 2 వ అధ్యాయం.)

డాక్టరు యం. కృష్ణమాచార్యుల His. of Classical Literature. మరియు నడింపల్లి జగన్నాథరావుగారి “మహాభారత యుద్ధకాలము” చూడుడు.

తా|| చంద్రగుప్తాదులైన యీ పండ్రెండుగురు మౌర్యరాజులు 316 సం॥రములు రాజ్యము చేయుదురు.

శ్లో॥ “ఇత్యేతేదశద్వాపేచ భోక్త్యన్తి నసుంధరాం ||

శతానిత్రీణి వర్షాణితేభ్యః శుంగా గమిష్యతి॥”

తా|| డాక్టరు యం. కృష్ణమాచార్యులు గారివద్దయండిన మత్స్య పురాణ వ్రాతప్రతినుండి వారు వ్రాసిన ప్రకారం - “ఈ పండ్రెండుగురు మౌర్యరాజులు మూడువందల సంవత్సరములు యేలిన పిమ్మట వారినుండి శుంగరాజులకు బోగలదు.”

(6) శుంగవంశం 10 మంది రాజులు 300 సంవత్సరములు

(కలిశకం 1884-2184 ; క్రీ|| పూర్వం 1219-918)

“దశై తే శుంగరాజానాం భోక్తృస్త్రిమాం వసుంధరాం ।
శతం పూర్ణం శతేద్వావేచతేద్యః కణ్వోగమివ్యతి”

తా|| ఈ పదిమంది శుంగరాజులు 300 సం॥రములు యేలినపిచ్చుట
కణ్వరాజులవలెవును.

(7) కాణ్వవంశం 4 రాజులు 85 సం॥రములు

(కలిశకం 2184-2269 ; క్రీ|| పూర్వం 918-833)

“చత్వారపతే భూపాలాః కణ్వగోత్ర సముద్భవాః ।
ధర్మేణ భోక్తృంతి మహింపంచాశీతిస్తునత్సరాః॥”

తా|| ఈ నలుగురు కాణ్వగోత్రీకులు 85 సం॥ ధర్మయుక్తముగా
రాజ్యము చేయుదురు.

(8) ఆంధ్రశాతవాహనరాజులు 32 గురు రాజులు 506 సం॥రములు

(కలిశకం 2269-2775 ; క్రీ|| పూర్వం 833-327)

“ఏతే ద్వాపాత్రింశాంధ్రాస్తు భోక్తృంతి వసుధామిమాం ।
శతానిపంచపూర్ణాని తేషాం రాజ్యం భవిష్యతి॥”

తా|| ఈ 32 గురు ఆంధ్రరాజులు 506 సంవత్సరములు రాజ్యము
చేయగలరు. ప్రతిరాజుయొక్క రాజ్యకాలము కలుపుకొనిన 506 సం॥లు
పచ్చుచున్నది.

(కలిగియుగరాజ వృత్తాంతం : శ్రీ కొట నెలకటాచలంకరి “కలి
శక విజ్ఞానము ద్వితీయ, తృతీయభాగములు చూడుము.)

(9) శుస్తరాజులు 8 గురు 245 సంవత్సరములు

(కలిశకం 2775-3020 ; క్రీ|| పూర్వం 827-32)

“భోక్తృస్త్రి ద్వైశశేపంచచత్వారింశే చ్చవైసమాః ।
మౌగధానాం మహారాజ్యం భిన్నం భిన్నంచసర్వతః ।
సౌకమేతేమహాగురవ శ్శిష్యర్యాస్యతి సంస్థితిః॥”

తా॥ (5 + 7 = 12 శాఖలుగా చీలిపోయిన ఆంధ్రుల) మగధ సామ్రాజ్యము చిన్నాభిన్నమై మహాగుప్త రాజులను పొందును. వారు 245 సం॥రములు రాజ్యము చేయుదురు.

వంశం పేరు	రాజుల సంఖ్య	పరిపాలించిన సం॥		కలితక కాలత్సరములు
		భారతీయర్థము	సకు పిమ్మట	
1. బార్హద్రథవంశం	22	1006	కలిపు॥ 56 -	కలి 970
2. ప్రద్యోతవంశం	5	138	కలి 970 -	,, 1108
3. శిశునాగవంశం	10	360	,, 1108 -	,, 1468
4. నందవంశం	9	100	,, 1468 -	,, 1568
(తండ్రి; కుమారులు 8 గురు)				
5. మౌర్యవంశం	12	316	,, 1568 -	,, 1884
6. శుంగవంశం	10	300	,, 1884 -	,, 2184
7. కాణ్వవంశం	4	85	,, 2184 -	,, 2269
8. ఆంధ్రవంశం	32	106	,, 2269 -	,, 2775
9. మహాగుప్తవంశం	8	245	,, 2775 -	,, 3020
	105	2006	క॥ పు॥ 56 కలి 2021	జరికు

ఆంధ్రరాజుల మహా సామ్రాజ్యము చిన్నాభిన్నమై విభాజ్యమైన పిమ్మట మహాగుప్తరాజులలో మొదటిరాజు చంద్రగుప్తుడు మగధను విడిచి పాటలీపుత్రమున పట్టాభిషిక్తుడై చక్రవర్తి కాలేక అల్పరాజ్యాధి పతి మాత్రముగా నుండెను. అతని కుమారుడు సమత్రగుప్తుడు ద్వీపజయమునుచేసి అయోధ్యయందు చక్రవర్తి కా గలిగినాడు. కాని ఆయన జీవితకాలములోనే తీరిగి సామ్రాజ్యము విడి సామంతరాజులు స్వతంత్రులైరి. పిమ్మట రెండవ చంద్రగుప్తుడు, కుమారగుప్తుడు, సుందగుప్తుడు మొదలుగాగల వారలు సామమాత్రము చక్రవర్తులుగా నుండిరి. వారి రాజ్యపరిపాలన కాలమంతయు శక, హూణశాసనాదులతో పోరాడటతో సరిపోయినది. తుదకు కలి 3020 సంవత్సరములో గుప్త రాజ్యమే అంతరించినది. ఇట్లుండగా అనంతి రాష్ట్రమునకు ముఖ్య

పట్టణమగు ఉజ్జయిని యందుండి రాజ్యముచేయుచు గుప్తరాజులకు శత్రువుగానుండిన శకరాజును కలి 3020 సం॥రమున “విక్రమార్కుడు” అనేడి అగ్నివంశపు రాజు యోడించి శకులను దేశమనుండు వెడలనడిచి ఉజ్జయినీయందు కలి 3020 సం॥రములో పట్టాభిషిక్తుడయ్యెను. అందు వలన కలి 3020 లగాయత అగ్నివంశములు నాలుగింటిలో యొకటగు “ప్రమర” వంశమునకు చెందిన ఉజ్జయినీ యందధికారమును వహించిన “శకహంత” యగు విక్రమార్కుని నుండి పిమ్మట కాలమును గుర్తించు దము. విక్రమార్కుని కాలమును గురించి భవిష్య మహాపురాణం. 3-1-7-14 ల॥ 16 శ్లో॥ లలో యిట్లు చెప్పబడినది.

(ఈ విషయము లోగడ పుటలలో యిచ్చియున్నదైనను సందర్భానుసారముగా యిచ్చటగూడ నిచ్చుచుంటిమి.)

శ్లో॥ “పూర్ణేత్రింశచ్ఛతే వర్షే కతా ప్రాప్తే భయంకరే ॥ (3-1-7-14)
శకసాంచవినాశార్థ మార్యధర్మ వివృద్ధయే ।

జాతః శివాజ్ఞయా సోఽపి కైలాసాద్గుహ్యాకాలయాత్ ॥ (౧౫)

విక్రమాదిత్యనామానం పితాకృత్వాముమోదహ

సభాలోపి మహాప్రాజ్ఞః పితృమాతృప్రియంకరః ॥ (౧౬)

తా॥ కలిలో మూడువేల సంవత్సరములు నిండిన పిమ్మట (శ్లో॥ పూ 101 సం॥) శకులను నాశనముచేసి ఆర్యధర్మమును వృద్ధి పొందించుటకు శివుని ఆజ్ఞ వలన గుహ్యాకాలయమునుండి యొక పురుషుడు ప్రవహించి అతని సమయమున నామాదిత్యుని కుమారుడగు యుదయించెను. ఆ యిద్దఱు నొక “విక్రమాదిత్య” యను నామమునుంచి తండ్రి సంశోధించెను. అతడు మహాప్రాజ్ఞుడును పితృమాతృప్రియంకరుడనైయుండెను.

“విక్రమాదిత్యు”డని తండ్రివలన జననకాలమున పెట్టబడిన పేరే గాని అతని కది బిరుదుకాదు. ఈ విక్రమార్కుడు కలి 3020 (శ్లో॥ పూ॥ 101 సం॥) సంవత్సరమున ఉజ్జయినీలో రాజయ్యెను. గనుక అతనినుండి పిమ్మట ఈగల కాలమును గుర్తించుదుము.

(10) ప్రమరవంశం.

కలిశకం 3020—4295 క్రీ॥ పూ॥ 82 - క్రీ॥ శ॥ 1198

కలి 3020 లగాయతు యీ వంశములో నిక్రమార్క మహా రాజు లగాయతు రాజ్యమునైన రాజులు 24 గురు 1375 సంవత్సరములు.

(11) మహావృద్ధీయులు, మహారాష్ట్రులు, బ్రహ్మ మొదలగు వారలు 753 సంవత్సరములు.

కలిశకం 4295-5048 - క్రీ॥ శ॥ 1194-1247

1947 సం॥ ఆగష్టు 15 తేదీ, కలిశకం 504 సం॥

శాలివాహనశకం 1869 సం॥

సర్వజిత నామ సం॥ అధిక శ్రావణ బి॥ శుక్రవారం. — భారత దేశ స్వాతంత్ర్యవతరణము.

కలి ప్రవేశకాలమునుండి “కలిశకము” ప్రారంభింపబడి లెక్క పెట్టబడుచు నేటివఱకు స్రుతి సంవత్సరమున పంచాంగములలో యెన్నోక సం॥రమును కలుపుకొనుచు లెక్క చూపుచుండుటను మనము చూచుచుంటిమి కలిశకము ప్రారంభించి యిప్పటికి 5050 సం॥రము లైనది. క్రీస్తుశకం ప్రకారం క్రీస్తుకు పూర్వం 3102 సం॥రమునుండి ప్రారంభిచి నేటివరకు వరుసను లెక్కింపబడుచున్నది.

క్రీస్తుకు పూర్వం జరిగిన సంవత్సరములు

3101

దరిమిలా క్రీ॥ శకముకంటేసల జరిగిన సంవత్సరములు

1949

వెరళి— 5050 సం॥ర

ములు జరిగినవి. కలి ప్రవేశకాలము క్రీ॥ పూ॥ 3102 సం॥ ది 20 ఫిబ్రవరి రాత్రి 2-27-40 నిమిషములకు అయిదయ్యిది. కలిశక మహారాజులలో సప్తర్షి చలనమును రాజవంశావళికాలములో కలిసి పురాణములలో చెప్పబడినట్లు కాలమును గుర్తించుట.

కలియుగ రాజవంశావళి కాలము:

సప్తర్షి మండల చరితముననుసరించి.

సప్తర్షి చరితము

భారతయుద్ధమున సంవత్సరముననే “పరిక్షిత్తు” జననము. యుధిష్ఠిరశక : సాగంధియు. ఆ కాలమున “సప్తర్షిమండలం” “మఖా” నక్షత్రమందుండియున్నది. ఒక్కొక్క నక్షత్రములో సప్తర్షిమండలం నూరు సంవత్సరములు కాలము గడుపుచు నక్షత్ర చక్రమునంతను 270° సంలలలో చుట్టుచుండునని పురాణము చెప్పుచు అది భారత యుద్ధకాలము లేక పరిక్షిత్తు జననకాలమున లేక యుధిష్ఠిరశక ప్రారంభకాలమున “మఖ” యందుండి యున్నట్లు చెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ “సప్తర్షి యో మఖా యుక్తాః కాతే పారిక్షిత్తే శతం

అధారాశే సచతుర్వంశే భవిష్యంతి మతేనుమ॥”

(వాయు. 99 అధ్యాయ 43 శ్లోకం)

తా॥ పరిక్షిత్తుని కాలమున “సప్తర్షులు” మఖానక్షత్రమందు శతసంవత్సరములుండిరి. అధారాశ వంశమువచ్చు నాటికి వారు యిరువదినాలుగవ శతమునకు రాగలరు. అ పురాణము చెప్పుచున్నది.

కలిలో పేర్గ సంలరములు జరిగిన పిదప సప్తర్షి మండలం “మఖా నక్షత్రమును దాటి తరువాతగల నక్షత్రములోనికి పోయివున్నది. అనగా మఖ నుండి పూర్వ ఫల్గుణనక్షత్రము (పుబ్బ) నకు బోవును. (సప్తర్షి మండలం వెనుకకు నడచునని (Retrograde motion) కలియుగ రాజవృత్తాంతము చెప్పుచున్నది. అట్లు వెనుకకునడచిన “మఖ” నుండి “ఆశ్లేష” కు జనును. ఎటువైపున నెడివాదముచుగాని ఇప్పుడెచ్చట నున్నదను విషయము గాని యీ సంవత్సరమున పరిష్కరించ నవలంబినవక యే గ్రంథ మీ విధమున జెప్పినదో అదే ప్రకారము మనము లెబ్బవేసి కాలగణనము చేసికొనుట సమంజసము. ప్రతిసక్షత్రమునను సప్తర్షులు శతసంవత్సరములుండు ర నెడి వాదముభయవాదు లంగీకరించినదై యున్నది. పరి

క్షిత్తు కాలమున “మఖ” యందుండినటుల ఉభయచాదులు అంగీకరించుచున్నారు. మన మెవరివాడము ప్రకారము లెఖి వేసినను కాలగణనములో తేడా రాజాలదు. ఇందు మనకు కాలము ముఖ్యముగాని సప్తర్షుల గమనరీతికాదు. దానికి ప్రత్యేక విచారణ అవసరము. (ఆ విచారణ యీ గ్రంథకర్తగారిచే వ్రాయబడిన “కలిశక విజ్ఞానము ప్రథమభాగం” 45-47 పుటలలో పర్యవసానము తేల్చబడి యున్నది. దాని నచ్చట చూచుకొనునది)).

సప్తర్షి మండలం కలిపూర్వం 75 సంవత్సరమున ‘మఖ’ లో ప్రవేశించినది. కలి పూర్వం 36 సం॥ రమున భారతయుద్ధము, యుధిష్ఠిర శక ప్రారంభము, పరీక్షిత్తుహారాజు జననము జరిగియున్నవి. కలిప్రవేశ మునకు సప్తర్షి మండలం “మఖాశతము” లో 75 సం॥ గడపియున్నది. శేషం 25 సం॥రములు కలి 25 సం॥రముకు పూర్తిచేసి కలి 26 సం॥ ప్రారంభమున మఖా నక్షత్రమును విడిచి తరువాత గల నక్షత్రములో ప్రవేశించినది. కలి 26 సం॥ర ప్రారంభమున సప్తర్షి శకము లేక లోక కాలము లేక లోకాకాబ్దము లేక యుధిష్ఠిర కాలమనెడి పేరుతో రెండు శకము స్థాపింపబడినది. ఈ శకమును గురించి యీ గ్రంథం లోగడపుట లలో వివరింపబడినది.

పురాణములన్నియును, బృహత్సంహితయనెడి జ్యోతిషగ్రంథ మున్నూ, కలియుగరాజ వృత్తాంతమనెడి గ్రంథమున్నూ యుధిష్ఠిర రాజ్యకాలమున లేక పరీక్షిత్తు కాలమున సప్తర్షిమండలం “మఖ”లో నున్నటుల చెప్పుచున్నవి.

1. మఖాశతములో పరీక్షిత్తుహారాజు జననము.

2. మఖనుండి సవ్యమైన నడకతో సప్తర్షి మండలం 24 న వక్షత్ర మైన ఆరుద్రశతముకు వచ్చినపుడు మగధయందు “ఆంధ్ర సామ్రాజ్యస్థాపనము. “రాజు శ్రీముఖుడు. యు. శ. 2605 సం॥” (క్షీ పూ॥ 813 సం॥)

3. ఇరువది నాలుగవ ఆంధ్రరాజు “శివశాతకర్ణి” కాలము యు. శ. 2677-2705. సప్తర్షులు యుధిష్ఠిరశక ప్రారంభములో (ఇదే

వరీక్షితుని జననకాలము) మఖయందుండి 2700 సం॥రములలో 27 నక్షత్రములుగల నక్షత్రమండలమును చుట్టి తిరిగిమఖలోనికి వచ్చియుండిరి. (కలిశక విజ్ఞానం “కలిరాజ వంశ వళి” అను గ్రంథమును చూడుడు) ఆంధ్రవంశపు రాజులు 32 మంది యు. శ. 28:1 క్రీ॥ పూ॥ 327 సం॥ వఱకు పరిపాలించియుండిరి. పిమ్మట మహాగుప్తవంశపు రాజులు రాజ్యమునకు వచ్చిరి.

ఈ విషయమునే “కలియుగరాజ వృత్తాంతము” యిట్లు వివరించుచున్నది. సప్తర్షిమండలం అవసవ్యముగా తిరుగుచుండునని “కలియుగరాజ వృత్తాంత” గ్రంథకారునిమతము. దానిననుసరించి లెఖించుచునప్పుడు ఆ గ్రంథకారుని మతము ననుసరించి మనము కాలమును లెక్కించుట సమంజసము. అవసవ్యనడక ప్రకారము సప్తర్షిమండలం “మఖానక్షత్రము” నుండి “ఆశ్లేషానక్షత్రము”నకు వచ్చును. ఆ విషయము కలియుగరాజ వృత్తాంతమున యిట్లు చెప్పబడినది.

శ్లో॥ “యదాయుధిష్ఠిరోరాజా శక్రప్రస్థప్రతిష్ఠితః
తదాసప్తర్షయః ప్రాపుర్మఘాః పితృహితేరతాః॥

శ్లో॥ “పంచసప్తవివర్ణాని ప్రాకృతైః సప్తేద్విజాః
మఘాస్వాసన్ మహారాజే శాసత్యుర్వీం యుధిష్ఠిరే॥

శ్లో॥ “పంచవింశతివర్షేషుగతే వ్యధ కలా యుగే
సమాశ్రయన్త్యా శ్లేషాం మునయస్తే శతం సమాః॥

తా॥ శక్రప్రస్థమున యుధిష్ఠిరుడు పట్టాభిషిక్తుడైనపుడు సప్తర్షులు పితృహితమగు మఘానక్షత్రమును బ్రాపుచేసుకొని సంచరించుచుండిరి. కలి పూర్వము 75 సంవత్సరములకితము సప్తర్షులు “మఖానక్షత్రము” నప్రవేశించిరి. సప్తర్షులు మఖానక్షత్రమందుండిన కాలమున యుధిష్ఠిరుడు రాజ్యమును బాలించెను

కలియుగములో 25 సం॥రములు గడచిన పిదప (25 సం॥రమున) సప్తర్షులు “ఆశ్లేషానక్షత్రము”ను చేరి నూరు సం॥రములుండును అని చెప్పబడినది.

కలిప్రవేశము శ్రీ॥ పూ॥ 3102 సం॥ శిబివరి 20 వ తేదీయై యున్నది కలిపూర్వం 76 అనగా శ్రీ॥ పూ॥ 3177 సం॥రములో సప్తరి మండలం మఖానక్షత్రములో ప్రవేశించియున్నది కలిపూర్వం 36 సం॥ రము అనగా శ్రీ॥ పూ॥ 3138 సం॥రములో భారతయుద్ధము జరిగినది. (అనగా 3177 - 3138 = 39) సప్తరిమండలం మఖయందు ప్రవేశించిన 39 సం॥రములకు భారతయుద్ధము జరిగియున్నది. యుద్ధములో జయించి యుధిష్ఠిరుడు పట్టాభిషిక్తుడైనాడు. యుద్ధమునకు పూర్వము గర్భవతిగా నుండిన (అర్జునుని కుమారుడు అభిమన్యుని భార్య) ఉత్తరాదేవికి “పరీక్షిత్తు” ఆ సం॥రముననే అనగా శ్రీ॥ పూ॥ 3138 సం॥రమున జన్మించెను. శ్రీ॥ పూ॥ 3177 సం॥రమున మఖానక్షత్రమందు ప్రవేశించిన సప్తరిమండలం మఖానక్షత్రమందు నూరు సంవత్సరములుండి అపసవ్య నడకను “ఆశ్లేషానక్షత్రము”న కలి 25 సం॥రము అనంతరము 26 సం॥రమున అనగా (3101 - 25 =) శ్రీ॥ పూ॥ 3076 సం॥రమున ప్రవేశించినట్లు పురాణము చెప్పుచున్నది. కనుక సప్తరిమండలం అపసవ్య నడకను వెనుకకు తిరుగుచున్నటులనే యొకలియుగరాజ వృత్తాంత కారుని మతప్రకారమే మనము సప్తర్షులగమనమును లెక్కించి రాజవంశావళి కాలమును సరిచూచుకొందము.

శ్లో॥ “సప్తర యోమఘాయుక్తాః కాలే యాధిష్ఠితే శతం ।
శ్రవణేతే భవిష్యన్తి కాలే నందస్యభూపతే॥

శ్లో॥ “చతుర్వింశేధనక్షత్రే భవిష్యంతి శతం సమాః ।
ఆంధరాజ్యారంభ కాలాదారభ్యేతే సురర్షయః॥

శ్లో॥ “మహాపద్మాభిషేకాత్తు యావజ్జన్మ పరీక్షితః ।
ఏకమేవ సహస్రంతుజ్జేయం పంచశతోత్తరం॥

శ్లో॥ “ఆంధరాజ్యోపక్రమాత్తు యావన్నందాభిషేచనం ।
అంతరం తచ్చతాన్యష్టైః ప్రమాణజ్ఞైః సమాః స్మృతాః॥

శ్లో॥ “యదా పునర్వసుం యాస్యంత్యేతే సప్తర్షయః పునః ।
తదాశ్రీ గుప్తవంశానాం రాష్ట్రం త్వస్యం గమిష్యతి ॥

శ్లో॥ “పూర్వభాద్రాదాయదాతేతు ప్రవేక్ష్యంతి పునర్ద్విజాః ॥

గుప్తే భోక్తృ మాగధం రాజ్యం తదాపాలా గమిష్యతి ॥”

(కలియుగరాజ వృత్తాంతం. 2 భా. 3 అధ్యాయం.)

తా॥ యుద్ధిష్ఠిరుని కాలములో సప్తర్షులు మఖయందు నూరు సంవత్సరములుండిరి. మహాపద్మనందుని కాలమున అది శ్రవణ నక్షత్ర శతమునందుండినది. ఆంధ్రుల పరిపాలన (మగధయందు) సాగించు నాటికి సప్తర్షి మండలం మఖనుండి యిరువదినాలుగవ నక్షత్రమందుండ గలదు. పరీక్షితుని జననము లగాయతు మహాపద్మనందుని పట్టాభిషేకము వఱకు 1500 సం॥రములు. నందాభిషేకము నుండి ఆంధ్రరాజ్య ప్రారంభముకు 800 సం॥రములు సప్తర్షి మండలము (రెండవ ఆవర్తిలో) పునర్వసు నక్షత్రమును చేరునాటికి గుప్తరాజ్యము క్షీణదశకు రాగలదు. అది పూర్వభాద్రాక్షత్రమును చేరునప్పటికి గుప్తులదైన మగధ రాజ్యము “పాలరాజుల”ను చేరును, అని చెప్పుబడినది.

(కలియుగ రాజవృత్తాంతం 2 భాగం 3 అధ్యాయం)

ఈ పైవాక్యములు “సప్తర్షి మండలం వెనుకకు తిరుగునని నిర్ణయించుకొని చెప్పబడినవి. మనశీప్రుడు కావలసినది సప్తర్షి మండల చలన మేనై పుగా నుండునని కాదా. భారతయుద్ధమునకు పిమ్మట ఆంధ్రుల సామ్రాజ్యాధిపతియైన కాలమగధ రాజుని విచారించుచుంటిని. ఈ కాల నిర్ణయమును గురించి పురాణములు ప్రతిరాజును, ఆతడు పరిపాలించిన సంవత్సరములను చెప్పి, పిమ్మట రావణము మొత్త మెంతకాలము పరిపాలించినది వివరించి అంతకును త్రిప్పికొండక కాలక్రమమును వివరించినవారిలోను, వ్రాతప్రతి వ్రాయునపుడు విద్వాంసులు కాని వ్రాయ సకాని లోపములచేతను, వ్రాత ప్రతులచొచ్చిండునపుడు దొర్లెడి దోషముల వలనను, గ్రంథమును సవరించి పరిష్కరించెడి పండితుల భావముల ననుసరించి సవరణలు జరుగుచుండుటవలనను గెల్చెడి లోటు పాట్లను గుర్తించి రాజవంశావళి కాలములను సరిచేసుకొనుట కనుక అలముగా నుండలొగిన యెట్లొసెరిగెలలోను పొరబాటభిప్రాయముల కెడమీయనట్టియా, ప్రకృతి సిద్ధముగా నుండునట్టియు నొకలెట్లు

కూడను పురాణములలో నీయబడినది. దీనిని లోగడ చరిత్రకారులందఱు యుపేక్షించి యుండిరి. అదియే సప్తరిమండలచలనము. దీర్ఘకాల లెఖలను సరిచూచుకొనుట కీ సప్తరిమండల చలనమును రాజవంశావళి కాలముతో వరుసను గుర్తించుచు పురాణము పై వాక్యములను చెప్పి యున్నది. గనుక దాని ననుసరించి మనము భారత యుద్ధకాలమునుండి వరుసను రాజవంశావళిల కాలమును గుర్తించుదము.

సప్తరిమండలం “మఖ” లో ప్రవేశం కలిపూర్వం 75 క్రి||పూ|| 3177
భారతయుద్ధము జరిగినకాలము ,, 36 ,, 3138

(సప్తర్షులు మఖలో 39 సం॥ జరిగిన
పిమ్మట భారతయుద్ధం పరీక్షిత్తు
జననం.)

సప్తరిమండలం (అపసవ్య నడకతో
ఆశ్లేషయందు ప్రవేశము) } కలిశం 26 ,, 3076

సప్తరిమండలం భారతయుద్ధమునకు
పిమ్మట “మఖ”లో గడిపిన సం॥లు } క్రి||పూ|| 36 ల|| } ,, 3177 ల||
కలిపూ|| 36 + కలిలో 25 = 61 సం॥ } కలిశం 25 వ|| } 3075

భారతయుద్ధమునకు పిమ్మట - అపసవ్యనడకతో సప్తరిమండల
చలనమును గుర్తింపు.

వరుస సం॥	నక్షత్రం పేరు	గడిపిన కాలం	కలిశం సం॥రములు లగాయతు, వరికు కలి పూర్వం	క్రి శక సం॥ములు లగాయతు, వరికు క్రి పూర్వం
(1)	మఖలో	61	6-కలి25	3137-3076
(2)	ఆశ్లేష	100	26- 126	3076-2976
(3)	పుష్యమి	100	126- 226	2976-2876
(4)	పునర్వసు	100	226- 326	2876-2776
(5)	ఆర్ద్ర	100	326- 426	2776-2676
(6)	మృగశిర్ష	100	426- 526	2676-2576
(7)	రోహిణి	100	526- 626	2576-2476

బ్రాహ్మణులు

(8) కృత్తిక	100	626- 726	2476-2376
(9) భరణి	100	726- 826	2376-2276
(10) అశ్విని	100	826- 926	2276-2176
(11) రేవతి	100	926-1026	2176-2076
(12) ఉత్తరాభాద్రా	100	1026-1126	2076-1976
(13) పూర్వాభాద్రా	100	1126-1226	1976-1876
(14) శతభిషం	100	1226-1326	1876-1776
(15) ధనిష్ఠ	100	1326-1426	1776-1676
(16) శ్రవణంలో	42	1468-1568	1634-1534

(ఎవేళించిన 42 సం॥

(నందవంశ కాలం) (నందవంశ కాలం)

తరువాత మహాపద్మనంద

కాలము 1503 భారతయుద్ధమునకు పిమ్మట 1503 సం॥
ములు జరిగిన పిమ్మట 1504 సం॥రములో మహాపద్మనంద పట్టాభి
షిక్తుడై నూగు సం॥ములు భారతయుద్ధముకు పిమ్మట 1504-1604 వరకు
ఆగ్రహించెను “నందవంశ” మను పేర రాజ్యము చేసియుండిరి. (కలిశక
విజ్ఞానము ద్వితీయభాగము “కలిరాజ వంశావళి” చూడుడు)

పై కలియుగ రాజ వృత్తాంతములో చెప్పబడిన

“శ్రవణోత్తే భవిష్యంతి కాలే నందస్య గౌరవణే”

“మహాపద్మనందుని కాలములో సప్తరి మండలం శ్రవణములో
నందును” అను వాక్యము ప్రకారం సరిపోవుచున్నది.

పరీక్షితుని జననము లగాయతు మహాపద్మనందుని పట్టాభిషేక
కాలముకు 1500 సం॥రములని చెప్పబడినవాక్యమున్నూ సరిపోవుచున్నది.

భారతయుద్ధము లగాయతు 24 నక్షత్రశతములో ఆధ్రరాజ్య
రంభ కాలమని పై శ్లోకములలో చెప్పబడినది. దానిని సరిచూచుచుంటిమి.

భారతయుద్ధములగాయతు ధనిష్ఠ ఆఖరుకు 1461 సంవత్సరములు
లెక్కకువచ్చియున్నది.

వరుస సం.	నక్షత్రం పేరు	గడిపిన కాలం	కలిశక సం॥రం లగాయసు వరకు	శ్రీశక సం॥రం లగాయసు వరకు. శ్రీ పూర్వం
	ధనిష్ఠ ఆఖరుకు	1461	1426 వరకు	1676 వరకు
(16)	శ్రవణం	100	1426-1526	1676-1576
(17)	ఉత్తరాషాఢ	100	1526-1626	1576-1476
(18)	పూర్వాషాఢ	100	1626-1726	1476-1376
(19)	మూల	100	1726-1826	1376-1276
(20)	శ్రేష్ఠ	100	1826-1926	1276-1176
(21)	అనూరాధ	100	1926-2026	1176-1076
(22)	విశాఖ	100	2026-2126	1076- 976
(23)	స్వాతి	100	2126-2226	976- 876
(24)	చిత్రలో	44	2269 ఆంధ్ర	833 ఆంధ్ర

44 సం॥లో ఆంధ్ర సామ్రాజ్య స్థాపనము సామ్రాజ్యస్థాపనము సామ్రాజ్యప్రారంభం 2505 భావతయజ్ఞమును పిమ్మట 2507 వ, సం॥ములో స్త్రీ పుంసలూ వాఖ నుండి అవసర్యనడకను 24 నక్షత్రమైన “చిత్రానక్షత్ర” శతమానకు వచ్చియుండగా ఆంధ్రసామ్రాజ్యము ముగియదు స్థాపించబడినది.

(ఈ గ్రంథకర్తగారిచే రచించబడిన “కలిశకవిజ్ఞానం. ద్వితీయ భాగము కలిరాజవంశవళి” గ్రంథమును చూడుడు.)

మహాభారతయుద్ధ సంవత్సరం లేక పరిక్షిజ్జనన సంవత్సరం నుండి మహాబద్ధనందుని పెట్టాభిషేకము వరకు 1504 సంవత్సరములు. అంతటి నుండి ఆంధ్రరాజ్యస్థాపనవరకు 800 సంవత్సరములు. వెరళి 2307 సం॥గములు జరిగినవి. సప్తర్షి చలనము ననుసరించిన యీ లెక్క సరిగా సరిపోవుచున్నది.

సప్తర్షులు పునర్వసు నక్షత్రమునకు వచ్చునప్పటికి మహాగుప్తుల రాజ్యము క్షీణించిపోవును. అని చెప్పబడిన వాక్యమును సరిచూచుదము. మఖనుండి 24 వ నక్షత్రం స్వాతి ఆఖరుకు మొత్తం సం॥ములు 2 61.

గ్రాటోవకు	3261		
(24) చిత్ర	100	1236-2326	876-776
(5) హస్త	100	2326-2426	776-676
(26) ఉత్తర	100	2426-2526	676-576
(7) పూర్వఫల్గుణి	100	2526-2626	576-476
(38) మఖిణో	39	2626 + 39	476- 39
(రెండవచుట్టులో)		=2665	=437

(ప్రారంభం) 2700 స స్తరి మండలం భారతయుద్ధము లగాయతు అనగా మఖాశతములో 40 సంవత్సరము లగాయతు ఒకచుట్టు పూర్తి చేసుకొని తిరిగి మఖిణోనికి వచ్చి 39 సంవత్సరములు తిరిగిన 2700 సం॥ రములు పట్టును. అప్రకారము కలి 2665 సం॥రమునాటికి కలిపూర్వము అనగా భారతయుద్ధము కలి ప్రారంభంవరకు మఖిణో గడిచిన 36 సం॥రములు కలువగా 2700 సం॥రములుగల యొకచుట్టు పూర్తిచేసికొని తిరిగి మఖాశతము 40 సం॥రమున రెండవచుట్టు తిరుగ ప్రారంభించును. కలిశకం 2665 సం॥రముకు యొకచుట్టు పూర్తియగునాటికి యిరువది నాలుగవ ఆంధ్రరాజు “శివశాతకర్ణి” కలి 2641 లగాయతు 2669 వరకు రాజ్యము చేయుచుండినందున ఆతని కాలములో రెండవచుట్టు మఖిణో ప్రారంభమవునని చెప్పబడిన పురాణవాక్యము అక్షరాల సరిపోవుచున్నది.

“స స్తరియోః మఖాయుక్తాః కాలే పారిక్షితే శతం ।

ఆంధ్రాంశే స శతర్వింశే భవిష్యంతి మతేమమ ॥”

అని చెప్పబడిన వాయు పురాణము. 99 అధ్యాయము 42వ శ్లోక వాక్యమునకున్నూ అక్షరాల సరిపోవుచున్నది. అటు పిమ్మట 26 లగాయతు 32 వఱకుగల ఆంధ్రరాజులు 110 సం॥రములు రాజ్యముచేసి యుండిరి. కలి. 2665 + 110 = కలి. 2775 (క్రీ. పూ 327) వఱకు ఆంధ్రరాజ్య ముండియున్నది. కలి 2775 (క్రీ. పూ॥శి. 7 సం॥)లో మహాగుప్తులు రాజులైరి. ఆంధ్రరాజులు ఐకమత్యమును గోల్పోయి స్వామీ

జ్యమును ముక్కలు ముక్కలుగాచేసి విభాగించుకొని యెవఁకివారు స్వతంత్రులైరి. మహాగుప్తరాజులు మగధను విడిచి పాటలీపుత్రమున గుప్త చంద్రగుప్తుడును పిమ్మట ఆతని కుమారుడు సముద్రగుప్తుడు అయోధ్యయందును పట్టాభిషిక్తులై అచ్చటనుండి రాజ్యమును పరిపాలించి యుండిరి. ఇకను మనము సప్తసింహ డల గమనము ననుసరించుదము.

బ్రాహ్మవరు	2665	కలి సం॥	క్రీ॥ పూ॥ సం॥రలు
(28) రెండవ చుట్టు			
మఖలో 40 సం॥	61	2665-2726	437-376
లగా॥ ఆభరుకు			
(29) ఆశ్లేష	100	2726-2826	376-276
(30) పుష్యమి	100	2826-2926	276-176
(31) పునర్వసు	100	2926-3026	176-76

(క్రీస్తుపూర్వం 82 లో గుప్తరాజ్య మంతరించినది.)

సప్తసింహండులు తిరిగి (రెండవచుట్టులో) “పునర్వసు” నక్షత్రము నకు వచ్చినపుడు మహాగుప్తరాజ్యము అన్యాయకాంతమగునని చెప్పబడిన

“యదా పునర్వసుం యాస్యంత్యేతే సప్తమః పునః ।

తదాశ్రీ గుప్తవంశానాం రాష్ట్రం త్వన్యం గమిష్యతి॥”

అనెడి పురాణవాక్యము సరిగా సరిపోవుచున్నది.

మహాగుప్తరాజ్యము కలి 3020 సం॥రము క్రీ॥ పూ॥ 82 సం॥ర ములో అంతరించినది. ఆ కాలమున సప్తరులు పునర్వసు నక్షత్రముం దుండి. (ఈ గ్రంథకర్తగారి కలిశక విజ్ఞానం ద్వితీయ తృతీయభాగము లలో ఆంధ్ర, గుప్తవంశముల చరిత్రలు చూడుడు)

సప్తసింహండుల భారతయుద్ధము లగాయత తిరిగిన రెండవ చుట్టులో పూర్వార్వాభాద్రా నక్షత్రమునకు వచ్చినపుడు పిమ్మట రాబడిన గుప్తులయొక్క మగధరాజ్యము పాలరాజులను పొందును అని చెప్ప బడిన వాక్యమును సరిచూచుకొందము.

క్రీ॥పూ॥ క్రీ॥శ॥

(32) ఆరుద్ర	100	3026-3126	క్రీ. శ. 76- 24
(33) మృగశీర్ష	100	3126-3226	క్రీ. శ. 24-124
(34) రోహిణి	100	3226-3326	„ 124-224
(35) కృత్తిక	100	3326-3426	„ 224-324
(36) భరణి	100	3426-3526	„ 324-424
(37) అశ్వని	100	3526-3626	„ 424-524
(38) కేవలి	100	3626-3726	„ 524-624
(39) ఉత్తరాభాద్ర	100	3726-3826	„ 624-724
(40) పూర్వాభాద్ర	100	3826-3926	„ 724-824

భుక్తి 39 సం॥ 3826 + 39 + కలి పూర్వం 36 = 3901 సం॥ ;
క్రీ. శ. 74 + 39 + 36 = 799 + 3102 = 3901 సం॥రములు.

సప్తర్షుల రెండవచుట్టులో 28 సక్షత్రం మఖలో శేషం 61 సం॥రములు. ఆశ్లేష ప్రారంభించి ఉత్తరాభాద్ర ఆఖరువరకు 11 సక్షత్రములకు 1100 సం॥రములు. పూర్వాభాద్రలో 39 సంవత్సరములు. (61 + 1100 + 39 =) వెరళి 1200 సం॥రములు. మొదటిచుట్టు కలి 2665 లో పూర్తిచేసి రెండవచుట్టులో పూర్వాభాద్ర 39 సం॥రముకు 1200 సం॥రములు జరిగినది. (కలి 2665 + 1200) = కలి 3865 కు కలి పూర్వం భారతయుద్ధకాలముకు గల కాలము 36 సం॥రములు కలువగా (3865 + 36 =) కలి 3901 సం॥రములు వచ్చును. భారతయుద్ధము నుండి 3901 సంవత్సరముల రాజవంశావళి మనకు సిద్ధమగుటయేగాక రాజవంశావళులకాలము వరుస క్రమముగా సిద్ధమగుచున్నది. భారతయుద్ధమునుండి క్రీస్తుశక ప్రారంభముకు 3138 సం॥రములు మినహాయించగా క్రీ॥ శ॥ 763 సం॥రము వచ్చును. అప్పటికి గుప్తరాజుల మగధ రాజ్యము వంగదేశ “పాలరాజు”లకు చేరునని పురాణము వివరించుచున్నది. వంగదేశమున “మొదటి గోపాల” అను పాలరాజు కలి 3864 - 3909 సం॥రములలో (క్రీ॥ శ॥ 763 - 807) బంగాళాదేశమును పాలించుచున్నట్లు చరిత్రకారులు వ్రాసినదానికిది సరిగా సరిపోవుచున్నది.

క్రీ॥ శ॥ 762 లగాయతు 807 సం॥రములలో ఉజ్జయినియుండు భోజరాజుకు పిమ్మట వచ్చిన ఏడుగురిలో రెండవరాజు చివరకాలము క్రీ॥శ॥ 783 లగాయతు 763 వరకుగల కాలమున క్రీ॥శ॥ 762 సం॥రమున నె మగధరాజ్యమును పాలరాజులు జయించిరి. భోజరాజుకు పిమ్మట రాబడిన ఏడుగురు రాజులలో ఆఖరురాజు “వీరసింహుడు” క్రీ॥ శ॥ 933-93 వఱకున్నా, పదవరాజు “గంగసింహుడు” క్రీ॥ శ॥ 1113-1193 వఱకును రాజ్యముచేసి మైచ్చులతో జరిగిన “కురుక్షేత్ర” యుద్ధమున పృథ్వీరాజుదులతోసహా వీరమరణము నొందెను. (ఈ గ్రంథకర్తగారి “అగ్నివంశపు రాజులు” అను గ్రంథమును చూడుడు.) అటు పిమ్మట మహమ్మదీయులు, మహారాష్ట్రులు, బ్రిటిషువారు మొదలైనరాజ్యములు 1193 లగాయతు 1947 ఆగష్టు 15 తేదీవరకు జరిగియున్నవి. 1947 సం॥ర ఆగష్టునెల 15 తేదీనుండి స్వతంత్ర భారత మనతరించినది.

ప్రసిద్ధచరిత్రక కాలములు

కలిశక ప్రారంభం: క్రీ॥పూ॥3102 ఫిబ్రవరి 20 తేదీ 2-27'-30" సెకండ్లకాలమున

	కలిశకం	క్రీ॥ పూ॥
1. భారతయుద్ధము కలివూర్వం	86	3188
2. యుధిష్ఠిర పట్టాభిషేకం	36	3138
3. వరీక్షిత్తు జననం	36	3138
4. మగధలో సోమాధిపట్టాభిషేకం [బార్హద్రథవంశం]	36	3138
5. బృహద్బలుని పట్టాభిషేకం [అయోధ్యరాజు భారతయుద్ధమునకు పిమ్మట]	36	3138
6. శ్రీకృష్ణ నిర్యాణం		3102
కలిశక ప్రారంభం		3102
7. కలిశకం	1	3101

	కలశకం	క్రీ॥ పూ॥
8. పరీక్షిత్తు పట్టాభిషేకం	1	310
9. జయాభ్యుదయ యుధిష్ఠిరశకం ["జయ. యను"] పేరున భారతగ్రంథరచన ప్రారంభింపబడిన సం॥రం	1	3101
10. యుధిష్ఠిరకాలము లేక లోకకాలము లేక సప్తవి శకము లేక తాకికాబ్దప్రారంభం	26	3076
11. పరీక్షిత్తు మరణం; జనమేజయ పట్టాభిషేకం	60	3042
12. జనమేజయ దానశాసనపత్రం [ఇతని రాజ్యకాలం 29 సంవత్సరములో] [ఇండియన్ ఆంటిక్విటీ... 333-334 చూడుము]	89	3013
13. ఆర్యభట్టు కాలము [జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్త]	360	2742
14. గొప్ప వ్యాకరణవేత్తలైన పాణిని, ఉపకర్షణ, కాత్యాయనులున్నూ, సూత్రకర్త లైన బోధాయన, ఆపస్తంబ, హిరణ్యకేశు లున్నూ, గొప్ప నైఘంటికుడైన వ్యాది మొద లగు వారు కలి నాలుగవ శతాబ్దము లోపున నున్నట్లు కనుపించుచున్నది. ఇంకను పరిశోధ నలు జరిపి సరియైన కాలనిర్ణయము చేయ వలసియున్నది.	కలి ప్రా॥ నాల్గు శ॥ ల్లోగలదు.	31 ల॥ 28 శ॥ ల్లోగలదు.
15. మగధరాజులలో బార్హద్రథ వంశ మంతరించుట, ప్రద్యోతవంశము రాజ్యమునకు వచ్చుట—	970	2132
16. ప్రద్యోతవంశ మంతరించుట; శిశు నాగవంశము రాజ్యమునకు వచ్చుట—	1108	1994
ఈ వంశములో బుద్ధునితో సమకాలిక రాజులు - 1. క్షేమశత్రు, 2. బింబిసార. 3. అజాతశత్రు.	1210; 1250; 1288.	1897; 1852; 1814

	శలి	శ్రీ॥ పూ॥
17. బుద్ధజననము. <u>[క్షేమజిత్తు రాజ్య</u> <u>కాలములో]</u>	1215	1887
బుద్ధుని సన్యాసము - [బింబిసారుని రాజ్య కాలములో]	1244	1858
బుద్ధ నిర్యాణము - [అజాతశత్రుని రాజ్య కాలములో]	1295	1807
18. శిశునాగవంశ మంతరించుట - నంద వంశము-రాజ్యమునకు వచ్చుట— [రాజు మహాపద్మనంద]	1468	1634
19. నందవంశాంతము; మౌర్య వంశ ప్రారంభం. [చంద్రగుప్త మౌర్య]	1568	1534
బిందుసార	1602	1500
అశోకపట్టాభిషేకం	1630	1472
20. మౌర్యవంశాంతం; శుంగవంశ ప్రారం భము. [పుష్యమిత్రశుంగుడు]	1884	1218
21. పతంజలికాలము	1884	1218
22. శుంగవంశాంతం; కాణ్వవంశారంభం— [వసుదేవకణ్వ]	2184	918
23. కాణ్వవంశాంతం; ఆంధ్రవంశం [శ్రీముఖ]	2269	833
24. మాలవగణశకము	2377	725
25. సైరసుళకము (ఉత్తర హిందూస్థాన మున వాడబడినది]	2552	550
26. శ్రీశంకరుల జననం [సిద్ధినిబొందుట]	2593	509
	2625	477

	కలిశకం	క్రీ॥ శా॥
27. శ్రీహర్షశకం - [ఉజ్జయినీరాజు]	2645	457
28. ఆంధ్రరాజ్య విభాగము; గుప్తవంశ ప్రారంభం. [గుప్త చంద్రగుప్తుడు]	2770	327
29. గుప్తశక ప్రారంభం	2775	327
30. అలెగ్జాండరు దండయాత్ర	2776	326
31. సముద్రగుప్తుని పట్టాభిషేకము	2782	320
32. గుప్తరాజ్యాంతము	3020	83
33. విక్రమార్కుని జననము; విక్రమార్కుని పట్టాభిషేకము [మాల్యారాజ్యము]	3000 3020	101 82
34. విక్రమశక ప్రారంభం	3044	57-58
35. వరాహమిహిర, కాళిదాసాది నవ రత్నములు.	3044	57
36. క్రీస్తుశక ప్రారంభం	3102	క్రీ॥ శా॥ ప్రారంభం
37. శాలివాహన పట్టాభిషేకం శక ప్రారంభం	3179	క్రీస్తుశకం 78
38. భట్టోత్పలుడు [జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్త] (కోట వెంకటాచలంగారి కలిశకవిజ్ఞానం ప్రథమభాగం 71 పుటచూడుడు.)	3439	338
39. భాస్కరాచార్యులు - సిద్ధాంత శిరో మణి, లీలావతి గణితము, బీజగణితము, త్కేత్ర గణితము మొదలగు వానిని వ్రాసిన గొప్ప జ్యోతిశ్శాస్త్ర, గణితశాస్త్రవేత్త. (ఈతనికాల ప్రశంస కోట వెంకటాచలంగారి కలిశకవిజ్ఞానం ప్రథమభాగం 73 పుట లగాయిత చూడుడు)	3587	486

	కలిశకం	క్రీ॥ శ॥
40. భోజమహారాజు పట్టాభిషేకము	3739	638
41. మహమ్మదు గోరీష్లో జరిగిన కుదు క్షేత్ర యుద్ధము	4295	1193
42. భారత స్వాతంత్ర్యవతరణం	5048	1947

భారతీయ సోదర చరిత్రకారులారా ! మనము దైనికముగా యింతవరకు భారత చరిత్రలోపడిన పౌరబాటులను తెలుసుకొని సవరించుకొందము భారతదేశ చరిత్రకు యెంత అవకాశము చేయనగునో అంత అవకాశము చేయబడినది. అది బుద్ధిపూర్వకమా లేక పౌరబడుట వలననా యను విచారణ యిప్పుడు మనకనవసరము. ఇప్పుడు మన పండితులు గొప్ప పరిశ్రమచేసి లోగడ జరిగిన లోపములనన్నిటి చూపుచున్నారు ఇంతవఱకు మనకుండిన అభిప్రాయములను, ఆ తర్కవిధానమును వదిలి భారత పండితుల నాదరించి వారివలన తెలిసికొందము ! లేక మన స్వంతపరిశ్రమచే ప్రాచీన ఆర్యేయ విజ్ఞానమును భారత సాంప్రదాయానుసరిముగా విమర్శించి చరిత్రను మనము వ్రాసుకొందము.

[శ్రుతి :- “ఉత్తిష్ఠత, జాగ్రత, ప్రావ్యవరాన్ని బోధత॥”

తా॥ “నిద్రనుండి లేవండి. మేలుకొనండి. శ్రేష్ఠులైన పండితులను పొంది బోధింపబడండి.” అప్పుడు సత్యము మీకు గోచరించును. అని శ్రుతిమాత మనలను మేల్కొల్పుచున్నది. భారతజాతి గత శతాబ్దమంతయు పంచింపబడినది. అవమానింపబడినది. తెలిసికొని సుసరించుకొందము. అన్యోన్య సహకారముతో భారతీయ వాఙ్మయమును పరిశోధించి యథార్థ భారత చరిత్రను వ్రాసుకొందము !

యీ దిగువ ప్రాచీన పురుషుల కాలములు కలిశకం 5050
[క్రీ॥ శ॥ 1950] వరకు లెఖ్చి చూపబడినవి.

ఏడవ మనువు అగు ప్రస్తుతము జరుగుచుండిన వైవస్వతమన్వంతరములో రాబడిన ప్రసిద్ధపురుషుల కాలగణనము.

అ వ తా ర ము లు

సౌరమాసము
ప్రకారం జరిగిన
మానవ సం॥రములు

(1) మత్స్యవతార గతాబ్దాః	12,49,02,467
(2) కూర్మావతార గతాబ్దాః	12,07,90,469
(3) ఆది వరహావతార గతాబ్దాః	10,58,05,872
(4) శ్రీ వరసింహావతార గతాబ్దాః	8,64,59,129
(5) శ్రీ వామనావతార గతాబ్దాః	4,40,45,050
(6) శ్రీ పరశురామావతార గతాబ్దాః	1,46,01,052
(7) శ్రీ రామావతార గతాబ్దాః	1,46,16,006
(8) శ్రీ బలరామ కృష్ణావతార గతాబ్దాః	5,050
(9) త్రిపుర సంహారణార్ధం రాబడిన బౌద్ధావతార గతాబ్దాః (శతమబుద్ధుడు కాదు)	46,31,064
(10) రాబోవు కలికావతారమునకు జరుగవలసిన కాలము	
	4,26,962

శ్రీ రామావతార గతాబ్దములు 1,25,36,984 అని కొన్ని చోట్ల కలదు. పొరపాటుబడి యుండవచ్చును. దీనినే వంచాంగము లలో చూపుచున్నారు. ఇది విచారణీయము.

చక్రవర్తులు గతించిన కాలములు :

(1) హరిశ్చంద్ర గతాబ్దాః	11,98,24,232
(2) నలచక్రవర్తి గతాబ్దాః	10,36,17,039
(3) పురుకుత్స గతాబ్దాః	9,36,17,039
(4) పురూరవ గతాబ్దాః	8,16,12,011
(5) నగర గతాబ్దాః	5,10,28,458
(6) శిబి గతాబ్దాః	4,14,80,314

గతించిన రాజుల కాలములు :

(1) అంజరీష గతాబ్దాః	4,08,31,044
(2) గయరాజ గతాబ్దాః	3,99,20,454
(3) పృథురాజ గతాబ్దాః	3,22,02,880
(4) యయాతి గతాబ్దాః	3,10,31,040
(5) శశిబిందు గతాబ్దాః	2,70,28,807
(6) మాంధాత గతాబ్దాః	2,34,47,177
(7) భగీరథ గతాబ్దాః	2,15,05,287
(8) భరతరాజ గతాబ్దాః (దుష్కంఠునికొడుకు)	1,56,04,043
(9) దిలీప గతాబ్దాః	1,56,08,977
(10) రానణ గతాబ్దాః	1,46,27,042
(11) కార్తవీర్యార్జున గతాబ్దాః	1,35,47,153
(12) రంతిదేవ గతాబ్దాః	1,20,37,214
(13) నహుషాబ్దాః	1,12,25,500
(14) ఇంద్ర్యమ్న గతాబ్దాః	49,891

స మా ప్ర ము

“త త్స త్”

స వ రణ

76 ఫుటలో 10 పక్తిలో

రాజులసంఖ్య 9 కి బదులు 2 అని చదువవలెను.

కలియుగరాజ వంశములు

అనుబంధము

*

అగ్నివంశపు రాజులు

అగ్నివంశములు నాలుగు. (1) ప్రమర, (2) మహామర, (3) శుక్ల, (4) పరిహార అను నాలుగువంశములవారు కలి 2710 సం॥ రం (క్రీ. పూ. 392 సం॥) లగాయతు కలి 4295 సం॥ (క్రీ. శ. 1193 సం॥) వఱకును సమకాలికులుగా ఆసేతుహిమాచలముగా గల యావద్భారత దేశమును పరిపాలించియుండిరి. అందు ప్రమరవంశపు రాజులలో ప్రముఖులగు వారలు (1) విక్రమాదిత్యుడు. కలి 3020 సం॥ లగాయతు కలి 3120 సం॥ వఱకు (క్రీ. పూ. 82 లగాయతు క్రీ. శ. 18 వరకును), శాలివాహనుడు క్రీ. శ. 78 సం॥ లగాయతు క్రీ. శ. 138 వరకును భోజరాజు క్రీ. శ. 637—693 సం॥ వఱకును రాజ్యము చేసియుండిరి. ఆ ప్రకారము మిగత మూడు అగ్నివంశపు రాజులును వీరికి సమకాలికులుగా రాజ్యము చేసియుండి క్రీ. శ. 1193 సం॥ రమున మహమ్మదీయులతో జరిగిన స్థానేశ్వర యుద్ధమున యీ నాలుగు వంశముల రాజులును నశించిరి. అట్టి అగ్నివంశముల రాజవంశావళి కూడ నిందు చూపుట భావ్యమని తలచి దిగువ ఆ వంశావళి నిచ్చుచుంటిమి.

ప్రమర వంశపు రాజులు

క్ర. సం.	రాజుల పేర్లు	రాజ్యం చేసిన కాలము	కలిశకం సం॥రములు	క్రీస్తుశక సం॥రములు
1.	ప్రమర	6	2710 క్రీ. పూ. 392—386 2716 వరకు	
2.	మహామర	3	2716—2719	" 386—383
3.	దేవాపి	3	2719—2722	" 383—380
4.	దేవదూత	3	2722—2725	" 380—377

సం ఖ్య సంఖ్య	రాజుల పేర్లు	రాజ్యం చేసిన కాలము	కలిశకం సం॥రములు	క్రిస్తుశక సం॥రములు
5.	ఉజ్జయినీనుండి పోయి శ్రీశైలములో రాజ్యం చేసిన రాజులకాలము	195	27 ⁵ 5-2920	377—182
6.	గంధర్వసేనుడు	50	29 ⁰ 0-2970	182—132
7.	శంఖుమహారాజు శంఖునిమరణానంతరం తిరిగి గంధర్వసేనుడు	30 20	2970-3000 3000-3020	132—102 102—82
8.	గంధర్వసేనుని రెండవ కుమారుడు “విక్రమా దిత్య” జననం కలి 3001 సం॥ పట్టాభిషేకం ఉజ్జ యినీలో 3020 సం॥	100	3020-3120	క్రీ॥ శ. 82—క్రీ.శ. 19
9.	దేవభక్త	10	3120-3130	19—29
10.	చెప్పబడనిరాజు	49	3130-3179	29—78
11.	శాలివాహనుడు	60	3179-3239	78—138
12.	శాలిహోత్ర	556	3239-3795	138—693— 694
13.	శాలివర్ధన			
14.	సుహోత్ర			
15.	హవిష్తోత్ర			
16.	ఇంద్రపాల			
17.	మాల్యవాక్			
18.	శంభుదత్త			
19.	భౌమరాజు			
20.	వత్సరాజు			
21.	భోజరాజు			

22. శంభుదత్త	}	800	3795-4095	693—993
23. బిందుపాల				
24. రాజపాల				
25. మహీనర				
26. సోమవర్మ				
27. కామవర్మ				
28. భూమిపాల లేక వీరసింహ	}	200	4095-4295	993—1193 వరకు
29. రంగపాల				
30. కల్పసింహ				
31. గంగసింహ				

చ య హా ని వం శ వు రా జు లు

1. వయహాని	17. వీరసింహ
2. తోమర (తోమరునిసోదరుడు)	18. విబుధః
3. సామలదేవ	19. చంద్రరాజ
4. మహాదేవ	20. హరిహర
5. అజయ	21. వసంతః
6. వీరసింహ	22. బలాంగః
7. బిందునర	23. ప్రమథ
8. విక్రమ (వీరవిహంతక)	24. అంగరాయ
9. మాణిక్యః	25. విశాలః
10. మహాసింహః	26. సారంగదేవ
11. చంద్రగుప్తః	27. మంత్రదేవ
12. ప్రతాపరెండవ చంద్రగుప్త	28. జయసింహ (ఈతడాగ్యావర్తమును జయించెను.)
13. మోహన	29. ఆనందదేవ
14. శ్వేతరాయ	30. సోమేశ్వరః
15. నాగవాహ	31. పృథ్వీరాజ
16. లోహధర	

చా లు క్య వం శ వు రా జు లు

1. శుక్లః లేక చాళుక్య	14. ఉదయః
2. విష్వక్సేనః	15. వాప్యకర్మః
3. జయసేనః	16. గుహిలః
4. విశేనః	17. కాలభోజః
5. మదసింహః	18. రాష్ట్రపాలః
6. సింధువర్మః	19. జయపాలః
7. సింధుద్వీపః	20. వేణుకః
8. శ్రీపతిః	21. యశోవిగ్రహః
9. భోజవర్మః	22. మహీచంద్రః
10. రణవర్మః	23. చంద్రదేవః
11. చిత్రవర్మః	24. మందపాలః
12. ధర్మవర్మః	25. కుంభపాలః లేక వైశ్యపాలః
13. కృష్ణవర్మః	26. దేవపాలః. ఈతడు అనంగ

భూపతి కుమార్తెయైన “చంద్రకాంతిని” వివాహమాడెను. ఈ దంపతు లకు జయచంద్రుడు, రత్నఖానలు డను యిద్దరు కుమారులు గలిగిరి. రత్నఖానలుని కుమారుడు లక్ష్మణుడు యుద్ధమందు నిహతుడయ్యెను.

27. జయచంద్రః ఈతడే రాణీసంయుక్తాదేవికి తండ్రి. పృథ్వీ రాజుకు వైరి. మహమ్మదీయులతో కలిసి పృథ్వీరాజును సంహరించిన పిమ్మట మహమ్మదీయులు తన రాజ్యముమీదకు రాగా నదీజలములబడి మరణించెను.

ప రి హా ర వం శ వు రా జు లు

(కలి 2710-4295 వరకు)

(కలింజరపురం - వంగదేశం)

1. పరిహార	4. సువర్ణ
2. గౌరవర్మ	5. రూపణ
3. ఘోరవర్మ	6. కారవర్మ

7. భోగవర్మ	23. శూరసేన
8. కాలివర్మ (ఇతడు “కలికాతా”
నగర నిర్మాణ మొనర్చెను)	24. నారాయణ
9. కాశిక	25. శాంతివర్మ (గంగా తీరంలో
“శాంతిపురం” నిర్మించినాడు)
10. కాత్యాయన	26. నదీవర్మ (శౌడదేశమును
జయించి “పూరీ” నగరమును
నిర్మించెను. ఈతని నుండి
యీ వంశముకు “గంగవంశ”
మని పేరు గలిగెను.)
11. హేమవతః	(భవిష్యశ్శా-4-4-27)
12. శివవర్మ	27. సారంగదేవ
13. భావవర్మ	28. గంగదేవ
14. రుద్రవర్మ	29. అనంగ భూపతి
15. భోజవర్మ (“భోజవర్మరణ్య
ప్రదేశమున “భోజరాష్ట్ర”
మును” నిర్మించి పాలించెను)	30. మహీపతి I.,
16. గవవర్మ	31. రాజేశ్వర
17. వింధ్యవర్మ (తమ్మునికి రాజ్య
మిచ్చి తాను వంగదేశమును
పాలించెను)	32. సృశింహ
18. సుఖసేన	33. రెండవ కలివర్మ, (ఈతడు
మహారాష్ట్రమునుజయించెను.
(3-4-4-32)
19. బలాళ	34. ధృతివర్మ
20. లక్ష్మణ	35. మహీపతి II
21. మాధవ	
22. కేశవ	

వైశ్య వంశపు రాజులు

(ధానేశ్వరము - రాజధాని)

1. పుష్పభూతి (ఈతనికి పిమ్మట	6. తెలియదు
2. } రాబడిన రాజులు	7. ,,
3. } ముగ్గురు పేర్లు	8. ప్రభాకర వర్ధన
4. } తెలియలేదు)	9. రాజ్యవర్ధన (ఈతని సోదరుడు)
5. నరేంద్రవర్ధన	10. హర్ష వర్ధన శిలాదిత్య

పై నైశ్యవంశపు రాజులు పదిమందియు సగటున రాజు 18 30 సం॥ రములుగా తీసుకొనిన పదిమంది రాజులు 300 సం॥రము లైనను రాజ్యము చేసియుండును. శ్రీ॥ శ. నాలుగవ శతాబ్ద మధ్యనుండి శ్రీ॥ శ. ఏడవ శతాబ్దము మధ్యవరకు రాజ్యముచేసి యుండినట్లెంచవచ్చును.

పల్లవ, శక, కుషానుహూణరాజులు

ఇటీవల దొరుకబడిన తక్షశిలలోని శాసనములు, నాణెములను బట్టి కుషానురాజు లిచ్చట రాజ్యములు చేసినట్లు తెలిసికొని వారిని భారతదేశ చరిత్రలో నెక్కించిరి. పశ్చిమోత్తర భారతమున వారు అల్పరాజ్యములను సంపాదించి అత్యల్పకాలము రాజ్యములు చేసిన రాజులై యున్నారు. కాని పాశ్చాత్య చరిత్రకారులు వారిని గొప్ప రాజులుగా ప్రదర్శించి భారత చరిత్రలో వారికి ప్రత్యేకస్థానమిచ్చి వారి చరిత్రలను విశేషించి పెంచి వ్రాసియుండిరి. గొప్ప భారత చక్ర వర్తులై శకస్థాపకులైన విక్రమాదిత్య, శాలివాహనులనలే పుట్టలేదనియు అట్టి వారాకాలమున లేరనియు వాదించుచు వారిచే స్థాపితమైన విక్రమ శాలివాహనశకములను యీ కుషానురాజుల కంటగట్టి తప్పుచరిత్రలను వ్రాసియుండిరి. ఈ కుషానురాజు లెవరైనదియు, ఎచ్చటనుండి వచ్చినదియు, ఏ కాలములో నుండినదియు వీరికి సత్యముగా తెలియదు. వీరిచరిత్ర యనునదంతయు ఊహగానమై యున్నది. శాసనములలో పేర్లుమాత్రముగలవు. ఆ శాసనములలో వేయబడిన తేదీలేశకమునకు సంబంధించినవో తెలియవు. అందు వేయబడినవి వారిరాజ్యకాలముకు సంబంధించిన సం॥రములుగాని లేక ఆకాలమున పశ్చిమోత్తర భారతమున (ఇప్పటి ఆఫ్ గనిస్థానము) వాడబడిన శకముగాని కావచ్చును. అది పారసీక రాజైన సైరసుశకమై యున్నది. వరాహమిహిరుడు తన బృహత్సంహితలో సైరసుశకమును వాడియున్నాడు. కుషానురాజుల శాసనములలోని అంకెలు సైరసుశకముకు సంబంధించినవిగా తీసుకొనిన యీ కుషానురాజులు శ్రీ॥పూ॥ అయిదు, నాలుగు, మూడు, రెండు శతాబ్దములలోనుండి యుండవలెను. విక్రమ, శాలివాహనశకములు

నిగరగొట్టుటకుగాను యీ కుషానురాజులను పాశ్చాత్య పండితు లిటీవలి కాలముకు తెచ్చి క్రీ॥ పూ॥ 5వ సం॥రములోని విక్రమశకము మొదటి ఎజెన్ శకమనియు, శాలివాహనశకము కానిష్కుని శకమనియు

సిరవరచుచు తమ మామూలు వ్రాతధోరణి ప్రకారము సందేహ వాక్యములతో చెప్పియుండిరి. (విక్రమశకము మొదటి ఎజెన్ అను రాజుచే స్థాపింపబడి యుండవచ్చుననియు క్రీ॥ శ॥ 78 సం॥లోని కానిష్కునిశకము యిటీవల శాలివాహనశకముగా పేరు తబ్దీలు అయివుండ వచ్చుననియు యీ మొదలుగాగల సందేహవాక్యములతో వ్రాసి యుండిరి.) ఈ వ్రాతలరహస్యమంతయు విక్రమాదిత్య, శాలివాహనులు లేరని ప్రచారము చేయుటకై యున్నది. అందు నిమిత్తం యీ కుషాను రాజుల కాలము క్రీస్తుకు పూర్వాపరములగల మొదటి శతాబ్దములలోనికి తేబడినది.

పల్లవ, శక, కుషానురాజుల వివరములు

1. పశ్చిమోత్తర భారతమున అల్పరాజ్యమును పరిపాలించిన పల్లవరాజు “గండ్లోఫరెన్సు” (Gondopharnes)	} క్రీ॥ పూ॥
489-463
2. ౧ శకరాజు “పకోర్సు” (Pacores)
కుషానురాజులు
౨ “కుజాలాకాడ్ పాసిన్”
3 “విమకాడ్ పాసిన్” యీ ముగ్గురురాజులు.	
3. “కానిష్కుడు” రాజ్యపట్టాభిషేకము రాజ్యకాలము.	} క్రీ॥ పూ॥
480 సం॥
లగాయతు
370 సం॥
వరకు

4. నాసికయందుగల శకరాజులు (ఇద్దరు “గౌతమీపుత్ర శాతకర్ణి” వలన నాశనము చేయబడినవారు)

(1) భూమక (2) నహపాన అనేడిపేర్లు గలవారు.

(వీరికి మహారాష్ట్రములోని “మహాక్షాత్రపులనిపేరు” నహపానుడు గౌతమీపుత్రశాతకర్ణి వలన నాశనము చేయబడి ఆ రాష్ట్రము ఆంధ్రసామ్రాజ్యములో కలుపుకొన బడినకాలము

క్రీ. పూ. 414 సం॥

5. పశ్చిమోత్తర భారతములోను, పంజాబులోను మొదట రాజ్యమును స్థాపించిన పార్థియకరాజు “మాన్”. ఈతనిశాసనములో 78 అని వేయబడి యున్నది. “పార్థియా” యను రాష్ట్రము పారశీకము లోనిది. పారశీకచక్రవర్తి “సైరసుదిగేటు” అను వాని శకమచ్చటాకాలమున వాడుకలోనున్నది. ఆదేశము ధైవశకరాజు “మాన్” ఆశకమునే తన పరిపాలనలో వాడు కొనుట స్వాభావికము. కనుక “మాన్” అను శకరాజుచే పశ్చిమభారత రాజ్యమున వేయబడిన శాసనములోని 78 సం॥రము “సైరసు” శకమనుట కెట్టి సంశయములేదు. సైరసు శక ప్రారంభము క్రీ. పూ. 550 నుండి 78 తీసివేయగా క్రీ. పూ. 472 సం॥రం అగును. ఇది “మాన్” పరిపాలనా కాలము.

క్రీ. పూ. 472 సం॥

ఆతని తరువాత యీ వంశములో “ఎజెస్” ఆతనికి పిమ్మట “ఎజిలైజెస్” అనువార లిద్దరును రాజ్యచేసి యుండిరి. “ఎజెస్” చీఫ్ తోపు శాసనములోని 136 సం॥రం (550-136 =)

క్రీ. పూ. 414 సం॥

6. ఉజ్జయినిలో రాజ్యము చేసిన మహాత్మాత్రపులు.

“చాస్తన” అను శకరాజు మాల్యారాష్ట్రమునకు రాజధానియైన “ఉజ్జయిని” యందు రాజయెను. ఈతడు “రెండవ కాడ్ పాసిన్”కు సామంతుడుకావచ్చునని యెంచబడినది. రెండవకాడ్ పాసిన్ కాలము

క్రీ. పూ. 440 సం॥
లగాయతు
420 సం॥
వరకు

7. ఈ శకవంశపు రాజులు

సామోతిక అనువాని కుమార్డు.

౧. చాస్తన
౨. జయదమన
3. రుద్రదమన

క్రీ. పూ. 440.- 420

ఇందు మొదటి యిద్దరు హెచ్చుకాలము రాజ్యము చేసియున్నట్లు కనుపించదు. వారు యుద్ధములో చంపబడినట్లు తోచుచున్నది. మూడవవాడైన “రుద్రదమన”ుడు క్రీ. పూ. 420 సం॥రం ఆ ప్రాంతముల రాజ్యమునకు వచ్చియున్నాడు. ఈతడు కానిష్కనికి సమకాలికుడై ఆతనికి సామంతుడుగా నుండి యున్నాడు. కుషాను రాజ్యము బలహీనము కాగానే యీతడు స్వతంత్రుడయ్యెను.

క్రీ. పూ. 420-360

గిర్నారులోని అశోకుని శాసనములు గల రాతిబండమీద రుద్రదమనుడు సుదర్శన సాగరమును మరమ్మతు చేసినట్లొక శాసనమును క్రీ. పూ. 370సం॥) స్కందగుప్తునివలన మరమ్మతు చేయబడినట్లొక శాసనమును (క్రీ. పూ. 120 సం॥) గలవు. ఈ వంశములోని చివరరాజు రెండవ చంద్రగుప్తునివలన క్రీ. పూ. 245 ఆ ప్రాంతముల చంపబడి మాల్యారాష్ట్రము గుప్త సామ్రాజ్యములో చేర్చుకొనబడినది

క్రీ. పూ. 245 సం॥

8. హూణరాజులు —

౧. తోరమానుడు యీతని కుమార్డు.

౨. మాత్రిచేత

వీరిద్దరు అతి స్వల్పకాలము మాత్రమే రాజ్యము చేసియుండిరి వీరి చివర కాలము.

(కీ॥ పూ.
153 సం॥

మిహిర గులుడు (కీ॥ పూ. 175 సం॥). ఇతనిని
యశోధనుడను రాజు జయించి లోబరచుకొనెను.

(కీ॥ పూ.
136 సం॥